

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra extinsă)

8 martie 2023 *

„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei –
Înghițarea fondurilor – Erori de apreciere – Retroactivitate – Încredere legitimă –
Securitate juridică – Autoritate de lucru judecat”

În cauza T-426/21,

Nizar Assaad, cu domiciliul în Beirut (Liban), reprezentat de M. Lester, KC, G. Martin
și C. Enderby Smith, solicitors,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de T. Haas și M. Bishop, în calitate de agenți,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă),

compus la deliberări din domnii S. Gervasoni, L. Madise și P. Nihoul, doamna R. Frenedo și domnul
J. Martín y Pérez de Nanclares (raportor), judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 22 septembrie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantul, domnul Nizar Assaad, solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2021/751 a Consiliului din 6 mai 2021 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2021, L 160, p. 115), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/743 al Consiliului din 6 mai 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri

* Limba de procedură: engleza.

restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2021, L 160, p. 1), a Deciziei (PESC) 2022/849 a Consiliului din 30 mai 2022 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2022, L 148, p. 52) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/840 al Consiliului din 30 mai 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2022, L 148, p. 8), în măsura în care aceste acte îl privesc.

I. Istoricul litigiului și situația de fapt ulterioară introducerii acțiunii

- 2 Reclamantul este un om de afaceri de cetățenie siriană, libaneză și canadiană.
- 3 Condamnând în mod ferm represiunea violentă a manifestațiilor pașnice din Siria și lansând un apel către autoritățile siriene de a se abține să recurgă la forță, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în temeiul articolului 29 TUE, Decizia 2011/273/PESC din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2011, L 121, p. 11). Având în vedere gravitatea situației, Consiliul a instituit embargoul asupra armelor, interzicerea exporturilor de echipamente care ar putea fi folosite pentru represiunea internă, restricții privind admiterea pe teritoriul Uniunii Europene, precum și înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale anumitor persoane și entități răspunzătoare de represiunea violentă împotriva populației civile din Siria.
- 4 Numele persoanelor răspunzătoare de represiunea violentă împotriva populației civile din Siria, precum și cele ale persoanelor fizice sau juridice și ale entităților asociate cu acestea sunt menționate în anexa la Decizia 2011/273. În temeiul articolului 5 alineatul (1) din această decizie, Consiliul, hotărând la propunerea unui stat membru sau a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, poate modifica anexa menționată. Numele reclamantului nu figura în aceasta la momentul adoptării deciziei menționate.
- 5 Dat fiind că unele dintre măsurile restrictive adoptate împotriva Republicii Arabe Siriene intră în domeniul de aplicare al Tratatului FUE, Consiliul a adoptat, în temeiul articolului 215 alineatul (2) TFUE, Regulamentul (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive, având în vedere situația din Siria (JO 2011, L 121, p. 1). Conținutul acestui regulament este în esență identic cu cel al Deciziei 2011/273, însă prevede posibilități de deblocare a fondurilor înghețate. Lista persoanelor, a entităților și a organismelor recunoscute fie ca răspunzătoare de represiunea în cauză, fie ca asociate respectivelor persoane răspunzătoare, cuprinsă în anexa II la regulamentul menționat, este identică cu cea din anexa la Decizia 2011/273. În temeiul articolului 14 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 442/2011, în cazul în care Consiliul decide să aplice măsurile restrictive vizate unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism, acesta modifică anexa II în consecință și, pe de altă parte, revizuieste lista care figurează în aceasta periodic și cel puțin la fiecare 12 luni.
- 6 Prin Decizia de punere în aplicare 2011/515/PESC a Consiliului din 23 august 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/273 (JO 2011, L 218, p. 20) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 843/2011 al Consiliului din 23 august 2011 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO 2011, L 218, p. 1) (denumite în continuare „actele din 2011”), numele domnului Nizar Al-Assaad a fost adăugat la punctul 3 din lista care figurează în secțiunea A (Persoane) din anexa I la Decizia 2011/273 și la punctul 3 din lista care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 442/2011 (denumite în continuare „listele din 2011”).

- 7 Pe de o parte, în listele din 2011 nu fusese înscrisă nicio informație de identificare referitoare la domnul Nizar Al-Assaad. Pe de altă parte, motivele includerii erau redactate după cum urmează:
- „Foarte apropiat de anumiți funcționari guvernamentali aflați în posturi-cheie. Finanțare pentru Shabiha în regiunea Latakia.”
- 8 La 16 septembrie 2011, reprezentanții reclamantului au adresat Consiliului o scrisoare în care afirmau că numele reclamantului, despre care credeau că este înscris la punctul 3 din listele din 2011, fusese transcris în mod eronat. Aceștia susțineau că numele reclamantului era „Nizar Assaad”, iar nu „Nizar Al-Assaad”. Cu această ocazie, ei au precizat că numele arab al reclamantului era نزار الأسد, care diferă de cel al președintelui Bashar Al-Assad, și anume الأسد. În sfârșit, ei au solicitat accesul la dosarul Consiliului, precum și retragerea numelui reclamantului de pe listele din 2011. Prin scrisoarea din 13 octombrie 2011, ei s-au adresat din nou în scris Consiliului pentru a-i solicita să își precizeze poziția cu privire la scrisoarea lor din 16 septembrie 2011.
- 9 La 19 octombrie 2011, reclamantul a introdus la Tribunal o acțiune având ca obiect printre altele anularea actelor din 2011, în măsura în care actele menționate îl priveau. Această acțiune a fost înregistrată la grefa Tribunalului cu numărul T-550/11.
- 10 Prin scrisoarea din 27 octombrie 2011, reprezentanții reclamantului s-au adresat din nou Consiliului. Prin scrisoarea din 28 octombrie 2011, Consiliul le-a răspuns precizând că reclamantul nu era persoana vizată de listele din 2011 și că era vorba despre vărul președintelui Bashar Al-Assad.
- 11 Prin scrisoarea din 3 noiembrie 2011, reprezentanții reclamantului au solicitat Consiliului să corecteze elementele de identificare ale persoanei vizate la punctul 3 din listele din 2011 și să adreseze o scrisoare Tribunalului pentru a indica acestuia, în esență, situația exactă a reclamantului.
- 12 La 14 noiembrie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/735/PESC de modificare a Deciziei 2011/273 (JO 2011, L 296, p. 53) și Regulamentul (UE) nr. 1150/2011 de modificare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO 2011, L 296, p. 1) (denumite în continuare „actele din noiembrie 2011”), prin care mențiunile referitoare la numele și la informațiile de identificare ale persoanei al cărei nume era înscris la punctul 3 din listele din 2011 au fost modificate pentru a adăuga numele arab al acesteia, și anume نزار الأسد, și, respectiv, următoarele informații: „Vărul lui Bashar Al-Assad; fostul director al societății «Nizar Oilfield Supplies»”. Pe de altă parte, numele cu caractere latine apărea ca fiind „Nizar Al-Assad”.
- 13 Prin scrisoarea din 15 noiembrie 2011, Consiliul i-a informat pe reprezentanții reclamantului cu privire la adoptarea actelor menționate la punctul 12 de mai sus și a precizat că reclamantul nu era desemnat în actele din 2011.
- 14 Prin Decizia 2011/782/PESC din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273 (JO 2011, L 319, p. 56), având în vedere gravitatea situației din Siria, Consiliul a considerat necesară impunerea unor măsuri restrictive suplimentare. Din motive de claritate, măsurile impuse prin Decizia 2011/273 și măsurile suplimentare au fost integrate într-un instrument juridic unic. Decizia 2011/782 prevede la articolul 18 restricții în materie de

admitere pe teritoriul Uniunii a persoanelor al căror nume figurează în anexa I la această decizie, iar la articolul 19, înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și ale entităților al căror nume figurează în anexele I și II la decizia menționată.

- 15 La 21 decembrie 2011, Consiliul a formulat în fața Tribunalului o excepție de inadmisibilitate, în conformitate cu articolul 114 alineatele (4) și (7) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat la 19 iunie 2013, întemeiată pe lipsa interesului reclamantului de a exercita acțiunea.
- 16 Regulamentul nr. 442/2011 a fost înlocuit prin Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2012, L 16, p. 1).
- 17 Prin Ordonanța din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), Tribunalul a respins acțiunea reclamantului ca inadmisibilă, întrucât, nefiind persoana menționată în listele din 2011, el nu avea interesul de a exercita acțiunea.
- 18 Decizia 2011/782 a fost înlocuită prin Decizia 2012/739/PESC a Consiliului din 29 noiembrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2012, L 330, p. 21).
- 19 La 22 aprilie 2013, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare 2013/185/PESC de punere în aplicare a Deciziei 2012/739 (JO 2013, L 111, p. 77) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 363/2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2013, L 111, p. 1). Actele respective au modificat mențiunile referitoare la numele persoanei vizate la punctul 3 din listele din 2011, precum și informațiile de identificare ale acesteia. Înscrierea menționată figura din acel moment la punctul 36 din lista care figurează în secțiunea A (Persoane) din anexa I la Decizia 2012/739 și la punctul 36 din lista care figurează în secțiunea A (Persoane) din anexa II la Regulamentul nr. 36/2012 (denumite în continuare, împreună, „listele din 2013”).
- 20 Pe de o parte, în ceea ce privește numele persoanei în cauză, se arătau următoarele: „Nizar (نزار) Al-Assad (دعسأل) (alias Al-Assaad, Al-Assad, Al-Asaad)”.
- 21 Pe de altă parte, în ceea ce privește informațiile de identificare, se preciza că persoana în cauză era „fost director al companiei «Nizar Oilfield Supplies»”.
- 22 În schimb, motivele includerii au rămas identice cu cele din actele din 2011.
- 23 Prin scrisoarea din 25 aprilie 2013, reprezentanții reclamantului au solicitat Consiliului să elimine referințele la „Assaad” și la „Al-Assaad” și numele reclamantului în limba arabă în privința căruia precizau că, în opinia lor, era greșit ortografiat, precum și să includă o mențiune prin care să precizeze că persoana al cărei nume era inclus pe listele din 2013 era vărul lui Bashar Al-Assad.
- 24 La 4 mai 2013, Consiliul a publicat o rectificare a actelor menționate la punctul 19 de mai sus (JO 2013, L 123, p. 28) prin care mențiunile referitoare la numele și la informațiile de identificare ale persoanei al cărei nume era înscris la punctul 36 din listele din 2013 au fost modificate, pe de o parte, pentru a elimina numele „Al-Assaad”, „Al-Assad” și „Al-Asaad” și pentru a înlocui numele arabe care figurau la acest punct cu numele arab/și, pe de altă parte, pentru a adăuga următoarea informație: „Văr al lui Bashar Al-Assad”.
- 25 Decizia 2012/739 a fost înlocuită prin Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2013, L 147, p. 14).

- 26 La 12 octombrie 2015, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2015/1836 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2015, L 266, p. 75). În aceeași zi, acesta a adoptat Regulamentul (UE) 2015/1828 de modificare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2015, L 266, p. 1).
- 27 Textul articolelor 27 și 28 din Decizia 2013/255 a fost modificat prin Decizia 2015/1836. Articolele respective prevăd, în urma acestei modificări, restricții la intrarea sau la tranzitul pe teritoriile statelor membre, precum și înghețarea fondurilor persoanelor care sunt asociate cu categoriile de persoane menționate la alineatul (2) literele (a)-(g) al acestor articole, „care figurează în lista din anexa I”, cu excepția cazului în care există „suficiente informații privind faptul că aceste persoane nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare”.
- 28 Regulamentul 2015/1828 a modificat printre altele redactarea articolului 15 din Regulamentul nr. 36/2012 pentru a integra în acesta noile criterii de includere definite prin Decizia 2015/1836 și introduse în Decizia 2013/255.
- 29 La 28 mai 2018, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2018/778 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2018, L 131, p. 16) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/774 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2018, L 131, p. 1). Aceste acte au modificat mențiunile referitoare la numele persoanei vizate la punctul 36 din lista care figurează în secțiunea A (Persoane) din anexa I la Decizia 2013/255 și la punctul 36 din lista care figurează în secțiunea A (Persoane) din anexa II la Regulamentul nr. 36/2012 (denumite în continuare, împreună, „listele în cauză”) după cum urmează: „Nizar (نزار) al-Asaad (الأسعد) (sau Nizar Asaad)”. Informațiile de identificare și motivele includerii erau identice cu cele din actele din 2011.
- 30 La 17 mai 2019, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2019/806 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2019, L 132, p. 36) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/798 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2019, L 132, p. 1) (denumite în continuare, împreună, „actele din 2019”). Actele din 2019 au modificat informațiile de identificare referitoare la persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, precum și motivele includerii numelui său.
- 31 Pe de o parte, în ceea ce privește informațiile de identificare, nu se mai menționa decât sexul masculin al persoanei în cauză.
- 32 Pe de altă parte, motivele includerii au fost modificate după cum urmează:
„Important om de afaceri sirian care are legături strânse cu regimul. Văr al lui Bashar al-Assad și asociat cu familiile Assad și Makhlof.
În această calitate a făcut parte din regimul sirian, a beneficiat de pe urma acestuia sau a acordat sprijin în alt fel acestuia.
Investitor în domeniul petrolului și fost șef al companiei «Nizar Oilfield Supplies».”
- 33 La 11 septembrie 2019, Consiliul a publicat o rectificare la actele din 2019 (JO 2019, L 234, p. 31, denumită în continuare „rectificarea din 2019”), prin care a modificat mențiunile referitoare la numele persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză. Acestea se referă din acel moment la „Nizar (نزار) Al-Assad (الأسد) (alias Al-Asad; Assad; Asad)”.

- 34 La 28 mai 2020, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2020/719 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2020, L 168, p. 66) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/716 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2020, L 168, p. 1). Aceste acte au modificat mențiunile referitoare la numele persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză după cum urmează: „Nizar (نزار) AL-ASSAD (الأسد) (alias al-Asad; Assad; Asad)”. Motivele includerii sunt identice cu cele din actele din 2019.
- 35 Prin scrisoarea din 23 iunie 2020, făcând referire la actele menționate la punctele 29, 30 și 34 de mai sus, reprezentanții reclamantului au solicitat Consiliului să confirme că numele reclamantului nu era inclus pe listele în cauză (scrisoare denumită în continuare „scrisoarea din 23 iunie 2020”).
- 36 Prin scrisoarea din 12 februarie 2021, Consiliul i-a informat pe reprezentanții reclamantului că, după reexaminarea informațiilor care figurau în dosarul său, considera că reclamantul era efectiv persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză (denumită în continuare „scrisoarea din 12 februarie 2021”). În aceeași scrisoare, el i-a informat pe reprezentanții reclamantului despre intenția sa de a menține măsurile restrictive în privința acestuia din urmă cu o nouă motivare menită să precizeze că acesta este într-adevăr persoana menționată la punctul 36 din listele în cauză. În anexele la scrisoarea menționată, el a transmis documentele WK 4069/2019 INIT din 21 martie 2019 și WK 985/2021 INIT din 22 ianuarie 2021. El i-a invitat pe reprezentanții menționați să își prezinte observațiile cel târziu la 26 februarie 2021.
- 37 Prin scrisoarea din 26 februarie 2021, reprezentanții reclamantului au prezentat observații Consiliului. În esență, aceștia au criticat schimbarea de poziție a Consiliului în privința reclamantului pe care acesta îl considera în acel moment ca fiind persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. În plus, ei au formulat observații cu privire la motivele includerii și la informațiile care figurau în documentele WK 4069/2019 INIT și WK 985/2021 INIT. În sfârșit, ei au anexat o serie de scrisori care proveneau de la persoane și de la o entitate și care prezentau observații cu privire la situația reclamantului.
- 38 La 6 mai 2021, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare 2021/751 și Regulamentul de punere în aplicare 2021/743 (denumite în continuare, împreună, „actele din 2021”).
- 39 Pe de o parte, în ceea ce privește numele reclamantului, se arată că este vorba despre „Nizar AL-ASSAD (alias al-Asad, Assad, Asad, Assaad, Asaad, Al-Assaad) (أسعد; الأسعد; نزار)”.
- 40 Pe de altă parte, în ceea ce privește informațiile de identificare, se arată că data nașterii reclamantului, de sex masculin, este 2 martie 1948 sau 23 martie 1948 sau martie 1948. Cetățeniile sale sunt siriană, libaneză și canadiană. Sunt de asemenea precizate numerele pașaportului sirian (nr. 011090258), libanez (RL 0003434) și canadian (AG 629220) al reclamantului.
- 41 În sfârșit, motivele includerii sunt redactate după cum urmează:

„Important om de afaceri sirian care are legături strânse cu regimul. Asociat cu familiile Assad și Makhlof.

În această calitate a făcut parte din regimul sirian, a beneficiat de pe urma acestuia sau i-a acordat sprijin în alt fel.

Investitor important în domeniul petrolului, fondator și director al societății Lead Contracting & Trading Ltd.”

- 42 Prin scrisoarea din 7 mai 2021, Consiliul i-a informat pe reprezentanții reclamantului că el considera că niciunul dintre argumentele pe care aceștia le invocaseră nu repunea în discuție aprecierea sa. Pe de altă parte, el le-a atras atenția asupra posibilității de a prezenta noi observații înainte de 1 martie 2022.
- 43 Prin scrisoarea din 28 mai 2021, Consiliul i-a informat pe reprezentanții reclamantului că numele acestuia din urmă va continua să figureze pe listele în cauză și după reexaminarea acestora.
- 44 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 iulie 2021, reclamantul a formulat prezenta acțiune.
- 45 Prin scrisoarea din 13 aprilie 2022, Consiliul i-a informat pe reprezentanții reclamantului cu privire la intenția sa de a menține măsurile restrictive în privința acestuia, modificând motivele menționate în actele din 2021 pentru a adăuga la sfârșitul acestora: „Acționar majoritar al companiei Syrian Olive Oil Private JSC, producător de uleiuri comestibile cu sediul în Siria”.
- 46 În anexa la scrisoarea sa din 13 aprilie 2022, Consiliul le-a comunicat reprezentanților reclamantului documentul WK 5366/2022 INIT din 11 aprilie 2022 și le-a dat posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la noul motiv de includere și la documentul WK 5366/2022 INIT înainte de 29 aprilie 2022.
- 47 Prin scrisoarea din 28 aprilie 2022, reprezentanții reclamantului au prezentat observații Consiliului.
- 48 La 30 mai 2022, Consiliul a adoptat Decizia 2022/849 și Regulamentul de punere în aplicare 2022/840 (denumite în continuare, împreună, „actele de menținere din 2022”). În temeiul Deciziei 2022/849, aplicarea Deciziei 2013/255 a fost prelungită până la 1 iunie 2023. Numele reclamantului a fost menținut la punctul 36 din secțiunea A (Persoane) din listele în cauză. Consiliul a justificat adoptarea măsurilor restrictive în privința reclamantului prin menționarea unor motive identice cu cele menționate în actele din 2021.

II. Concluziile părților

- 49 Reclamantul solicită Tribunalului:
- anularea actelor din 2021 și a actelor de menținere din 2022 (denumite în continuare, împreună, „actele atacate”) în măsura în care îi sunt aplicabile;
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 50 Consiliul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată;

- cu titlu subsidiar, în ipoteza în care actele atacate ar fi anulate, dispunerea menținerii efectelor Deciziei 2022/849 în ceea ce îl privește pe reclamant până când produce efecte anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare 2022/840.

III. În drept

- 51 În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe erori de apreciere, al doilea, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, al treilea, pe încălcarea principiului securității juridice, al patrulea, pe un „abuz de putere” și, al cincilea, pe încălcarea autorității de lucru judecat.
- 52 Al doilea și al treilea motiv trebuie examinate împreună în măsura în care principiul protecției încrederii legitime este corolarul principiului securității juridice [a se vedea Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (Franța) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 301 și jurisprudența citată]. În plus, aceste două motive își au originea în aceeași premisă, și anume că actele atacate au efect retroactiv în sensul că, potrivit reclamantului, ele stabilesc pentru prima dată că acesta este persoana vizată la punctul 36 de la adoptarea actelor din 2011.
- 53 Înainte de examinarea acestor motive, trebuie să se precizeze obiectul prezentei acțiuni și să se statueze cu privire la admisibilitatea elementelor de probă prezentate de reclamant în cadrul replicii.

A. Cu privire la obiectul și la întinderea prezentei acțiuni

- 54 Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită numai anularea actelor din 2021 și a actelor de menținere din 2022, în măsura în care îl privesc.
- 55 Trebuie amintit că reclamantul este într-adevăr persoana vizată de actele atacate și nu se contestă că el face obiectul unor măsuri restrictive cel puțin de la adoptarea actelor menționate. În schimb, părțile au opinii divergente cu privire la aspectul dacă reclamantul făcea obiectul unor măsuri restrictive înainte de adoptarea actelor din 2021.
- 56 În această privință, în esență, reclamantul consideră că nu era supus unor asemenea măsuri, astfel cum Consiliul ar fi recunoscut în repetate rânduri înainte de trimiterea scrisorii din 12 februarie 2021. În ceea ce îl privește, Consiliul apreciază că a săvârșit o eroare atunci când a considerat că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, în condițiile în care era vorba, în realitate, despre reclamant, încă de la adoptarea actelor din 2011. În aceste împrejurări, prin intermediul actelor din 2021, el a intenționat să clarifice elementele de identificare ale persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză și să modifice motivele includerii pentru ca din acestea să rezulte în mod clar că era vorba despre reclamant și că numele său era inclus pe listele în cauză începând cu actele din 2011. Reclamantul deduce de aici că actele atacate au efect retroactiv, aspect contestat de Consiliu.
- 57 Prin urmare, pe de o parte, trebuie să se examineze dacă motivele includerii din actele atacate sunt suficient susținute. Acest lucru va fi analizat în cadrul primului motiv, întemeiat pe erori de apreciere. Pe de altă parte, este necesar să se ridice problema efectului potențial retroactiv al

actelor atacate, ceea ce se va studia în cadrul celui de al doilea și al celui de al treilea motiv, examinate împreună, întemeiate pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime și, respectiv, pe încălcarea principiului securității juridice.

- 58 În schimb, din cuprinsul punctelor 49 și 54 de mai sus reiese că Tribunalul nu este sesizat cu problema legalității actelor anterioare actelor atacate. Cu alte cuvinte, nu trebuie să se verifice dacă motivele includerii care figurează în actele menționate sunt susținute corespunzător cerințelor legale și nici măcar dacă elementele de identificare din aceste acte sunt suficient de precise pentru a se stabili că reclamantul este efectiv persoana vizată de aceleași acte.

B. Cu privire la admisibilitatea elementelor de probă prezentate de reclamant în cadrul replicii

- 59 Consiliul arată că majoritatea certificatelor prezentate de reclamant și referitoare la interesele sale comerciale în întreprinderi precum Lead Contracting and Trade Company (denumită în continuare „Lead Syria în lichidare”), Lead Contracting and Trading Limited (denumită în continuare „Lead UAE”), Gulfsands Petroleum și Cham Holding sunt anterioare cererii introductive și că reclamantul nu a justificat întârzierea în prezentarea acestor documente.
- 60 Întrebat în ședință, reclamantul subliniază în esență că Consiliul nu a precizat documentele anexate la replică pe care le considera ca fiind tardive. În orice caz, el susține că documentele anexate la replică au fost furnizate ca răspuns la argumentele invocate de Consiliu în memoriul în apărare.
- 61 Trebuie amintit că articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede că probele se depun și se propun în cadrul primului schimb de memorii. Alineatul (2) al acestui articol adaugă că părțile mai pot depune sau propune probe în sprijinul argumentației lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau în propunerea acestora să fie justificată. În acest din urmă caz, în conformitate cu alineatul (4) al articolului menționat, Tribunalul se pronunță cu privire la admisibilitatea probelor depuse sau a probelor propuse după ce li s-a acordat celorlalte părți posibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la acestea (Hotărârea din 13 decembrie 2018, Post Bank Iran/Consiliul, T-559/15, EU:T:2018:948, punctul 74).
- 62 În plus, articolul 85 alineatul (2) din Regulamentul de procedură trebuie interpretat în lumina articolului 92 alineatul (7) din regulamentul menționat, care prevede expres că proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile. În consecință, astfel cum rezultă dintr-o jurisprudență constantă, proba contrară și completarea probatoriului furnizat ca urmare a unei probe contrare a părții adverse nu sunt vizate de norma de decădere prevăzută la articolul 85 alineatul (2) din acest regulament (a se vedea Hotărârea din 18 septembrie 2017, Uganda Commercial Impex/Consiliul, T-107/15 și T-347/15, nepublicată, EU:T:2017:628, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 63 În speță, trebuie să se arate, așa cum a procedat reclamantul, că Consiliul nu întocmește lista exactă a documentelor anexate la replică pe care le consideră ca fiind tardive. Cu toate acestea, ținând seama de întreprinderile menționate la punctul 59 de mai sus, trebuie să se considere că Consiliul se referă la anexele C.4-C.6 (privind Lead Contracting and Trade Company), C.8-C.10 (privind Lead Contracting and Trading Limited), C.11 și C.14 (privind Gulfsands Petroleum) și la anexa C.16 (privind Cham Holding).

- 64 Or, este necesar să se observe că Consiliul a subliniat, la punctul 79 din memoriul în apărare, că reclamantul nu a prezentat niciun certificat care să ateste lichidarea întreprinderilor asociate cu acesta și niciun certificat de vânzare privind acțiunile pe care le deținea în aceste întreprinderi. În plus, Consiliul a contestat, la punctele 80-83 din memoriul în apărare, valoarea probantă a scrisorilor provenite de la terți prezentate de reclamant în anexa la cererea sa introductivă și menite să ateste că el nu mai avea interese comerciale în Siria.
- 65 Astfel, elementele de probă ale reclamantului, prin care acesta din urmă urmărește să demonstreze că nu mai are interese în societățile menționate la punctul 59 de mai sus, au fost prezentate pentru a răspunde la argumentele Consiliului.
- 66 De asemenea, celelalte probe prezentate de reclamant în anexa la replică, a căror admisibilitate nu este de altfel contestată de Consiliu, sunt menite să susțină argumentele pe care reclamantul le-a prezentat ca răspuns la argumentele invocate în memoriul în apărare al Consiliului și care au fost amintite la punctul 64 de mai sus.
- 67 În aceste împrejurări, trebuie să se considere că toate probele prezentate de reclamant în anexa la replică sunt menite să răspundă la argumentele Consiliului prezentate în cadrul memoriului în apărare și sunt, prin urmare, admisibile.

C. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori de apreciere

- 68 Reclamantul susține în esență că Consiliul a săvârșit o eroare atunci când a inclus numele său pe listele în cauză, întrucât el nu îndeplinește criteriile de includere. În această privință, el arată că, deși a fost în trecut un om de afaceri în Siria, el nu mai are la ora actuală nicio activitate în această țară. De asemenea, el afirmă că nu are legături cu familiile Assad sau Makhlof. În sfârșit, pretinde că nu este asociat cu regimul sirian.
- 69 Consiliul contestă argumentele reclamantului și consideră în esență că a demonstrat temeinicia motivelor de includere.

1. Considerații introductive

- 70 Trebuie amintit că efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene impune în special ca instanța Uniunii să se asigure că decizia prin care au fost adoptate sau menținute măsuri restrictive, care are o aplicabilitate individuală pentru persoana sau entitatea în cauză, are un temei de fapt suficient de solid. Aceasta presupune verificarea faptelor invocate în expunerea de motive pe care se bazează decizia menționată, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză, sunt întemeiate (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 119).
- 71 Instanța Uniunii are sarcina să procedeze la această examinare solicitând, dacă este cazul, autorității competente a Uniunii să prezinte informațiile sau elementele de probă, confidentiale sau neconfidentiale, relevante pentru efectuarea unei asemenea examinări (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 120 și jurisprudența citată).

- 72 Astfel, în caz de contestare, autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei sau entității vizate, acestea din urmă neavând obligația să facă dovada negativă a netemeinicii motivelor menționate (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 121).
- 73 În acest scop, autoritatea menționată nu este obligată să prezinte instanței Uniunii toate informațiile și toate elementele de probă inerente motivelor invocate în actul a cărui anulare se solicită. Se impune totuși ca informațiile sau elementele pe care le prezintă să susțină motivele reținute împotriva persoanei sau entității vizate (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 122).
- 74 În cazul în care autoritatea competentă a Uniunii furnizează informații sau elemente de probă pertinente, instanța Uniunii trebuie să verifice exactitatea materială a faptelor invocate prin prisma acestor informații sau elemente de probă și să aprecieze forța probantă a acestora din urmă în funcție de împrejurările speței și în lumina eventualelor observații formulate în legătură cu acestea, în special de persoana sau de entitatea vizată (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 124).
- 75 Conform jurisprudenței Curții, aprecierea temeinicii unei includeri trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă nu în mod izolat, ci în contextul în care se integrează (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anbouba/Consiliul, C-630/13 P, EU:C:2015:247, punctul 51, și Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anbouba/Consiliul, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punctul 50).
- 76 În sfârșit, în cadrul aprecierii gravității mizei, care face parte din controlul proporționalității măsurilor restrictive în cauză, se poate ține seama de contextul în care se înscriu aceste măsuri, de faptul că era urgentă adoptarea unor astfel de măsuri, care au ca obiect efectuarea de presiuni asupra regimului sirian pentru a înceta represiunea violentă împotriva populației, și de dificultatea obținerii unor probe mai precise într-un stat aflat în situație de război civil și care are un regim de natură autoritară (Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anbouba/Consiliul, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punctul 46).
- 77 În lumina acestor considerații trebuie analizat primul motiv.

2. Cu privire la motivele de includere și la stabilirea criteriilor de includere

- 78 Trebuie amintit că criteriile generale de includere enunțate la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 28 alineatul (1) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 36/2012, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/1828, prevăd că persoanele și entitățile care beneficiază de pe urma regimului sirian sau care sprijină regimul fac obiectul unor măsuri restrictive. De asemenea, articolul 27 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) și articolul 28 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din aceeași decizie, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1a) litera (a) și alineatul (1b) din același regulament, prevăd că categoria „oameni[lor] de afaceri importanți care acționează în Siria” face obiectul unor măsuri restrictive, cu excepția cazului în care există suficiente informații cu privire la faptul că aceste persoane nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului sirian ori nu exercită nicio influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare. În sfârșit, articolul 27 alineatul (2) ultima teză și alineatul (3) și articolul 28 alineatul (2)

ultima teză și alineatul (3) din decizia menționată, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1a) ultima teză și alineatul (1b) din regulamentul menționat, prevăd că persoanele și entitățile asociate cu persoanele, entitățile și organismele care se încadrează în unul dintre criteriile de includere fac obiectul unor măsuri restrictive, cu excepția cazului în care există suficiente informații privind faptul că aceste persoane nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului sirian ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare.

- 79 După cum s-a menționat la punctul 41 de mai sus, motivele includerii numelui reclamantului pe listele în discuție sunt următoarele:

„Important om de afaceri sirian care are legături strânse cu regimul. Asociat cu familiile Assad și Makhlof.

În această calitate a făcut parte din regimul sirian, a beneficiat de pe urma acestuia sau i-a acordat sprijin în alt fel.

Investitor important în domeniul petrolului, fondator și director al societății Lead Contracting & Trading Ltd.”

- 80 Din motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză trebuie să se deducă faptul că numele acestuia din urmă a fost inclus având în vedere, în primul rând, statutul său de om de afaceri important care acționează în Siria, în conformitate cu criteriul definit la articolul 27 alineatul (2) litera (a) și la articolul 28 alineatul (2) litera (a) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1a) litera (a) din Regulamentul nr. 36/2012, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/1828 (criteriul omului de afaceri important care acționează în Siria), în al doilea rând, legătura sa cu regimul sirian, în conformitate cu criteriul definit la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 28 alineatul (1) din decizia menționată și la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat (criteriul asocierii cu regimul) și, în al treilea rând, legătura sa cu membrii familiilor Assad și Makhlof, în conformitate cu criteriul definit la articolul 27 alineatul (2) ultima teză și la articolul 28 alineatul (2) ultima teză din aceeași decizie și la articolul 15 alineatul (1a) ultima teză din același regulament (criteriul legăturii cu o persoană sau cu o entitate vizată de măsurile restrictive).

3. Cu privire la elementele de probă

- 81 Pentru a justifica includerea numelui reclamantului pe listele în cauză, Consiliul a furnizat documentul WK 4069/2019 INIT, care cuprinde informații accesibile publicului, și anume linkuri, articole de presă și capturi de ecran care provin:

- de pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News, care, într-o publicație din 31 iulie 2010, afișează o fotografie a reclamantului și îl descrie ca fiind un om de afaceri care a realizat investiții importante în Siria, în special prin intermediul Lead Syria în lichidare, în parteneriat cu domnul Ghassan Muhanna; potrivit acestei publicații, societatea menționată este una dintre cele mai vechi și mai mari societăți de construcții din sectorul petrolier sirian; în plus, publicația respectivă precizează că acesta este partener în societatea Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Processing & Refining Edible Oils, care își desfășoară activitatea în domeniul producției de petrol, și că se află la conducerea filialei siriene a Camerei de Comerț siriano-algeriană și este membru al Comitetului național sirian al Camerei Internaționale de

Comerț din Siria; în sfârșit, această publicație menționează proiectele și societățile în care a fost implicat reclamantul, și anume Cham Holding, United Insurance Company, Al Badia Cement JSC, Bank Audi Syria, Syrian Arab Insurance Company, Aqeelah Takaful Insurance Company, Dajajouna, și faptul că deține o herghelie de cai pursânge arabi;

- de pe site-ul internet Aks al Ser, care, într-o publicație din 6 septembrie 2012, arată că, potrivit unei surse apropiate reclamantului, acesta din urmă a fugit, luând cu el milioane de dolari, din Siria în Algeria, unde are proiecte și investiții foarte importante în sectorul petrolului și al gazelor; această publicație menționează că, potrivit sursei respective, reclamantul a început să își lichideze activele financiare și să își retragă banii din bănci după bombardarea cartierului general al securității naționale siriene; în plus, această publicație îl descrie pe reclamant ca fiind unul dintre cei mai importanți investitori din sectorul petrolier din Siria și ca fiind cunoscut ca pivot central al acestui sector în mediul de afaceri; publicația menționată semnalează, pe de altă parte, că reclamantul deține acțiuni în Cham Holding, este unul dintre fondatorii Bank Audi Syria și este partener al Al Badia Cement și în cadrul Lead Syria în lichidare; în sfârșit, această publicație precizează că reclamantul aparține unui grup de oameni de afaceri care beneficiază de pe urma regimului sirian, că are relații în cercurile decizionale, jucând rolul de intermediar între regimul sirian și alte țări în ceea ce privește extracția petrolului;
- de pe site-ul internet Dawdaa care, într-o publicație din 2 noiembrie 2017, relatează că unele rapoarte neconfirmate menționează o sciziune între regimul sirian și reclamant, responsabil de problemele legate de petrol; în plus, această publicație precizează că reclamantul nu este membru al familiei Assad, dar rămâne apropiat al acesteia ca urmare a responsabilităților sale; în sfârșit, publicația menționată arată că reclamantul este un partener de afaceri al domnului Ghassan Muhanna, unchiul domnului Rami Makhoul, în întreprinderea lor Lead Syria în lichidare;
- de pe site-ul internet Syriano care, într-o publicație din 22 ianuarie 2015, arată că reclamantul deține 50 % din Lead Syria în lichidare și că cealaltă parte este deținută de domnul Ghassan Muhanna în numele domnului Mohammed Makhoul, al cărui cumnat este;
- de pe site-ul internet Orient News care, într-un articol din 2 februarie 2015, îl descrie pe reclamant ca fiind „nașul” sectorului petrolier sirian și ca participând la alianța „petrol contra hrană” în colaborare cu domnul Maher Al-Assad, fratele președintelui Bashar Al-Assad;
- de pe site-ul internet Ayn Almadina care, într-un articol din 22 iulie 2018, relatează ascensiunea reclamantului, de la originile sale modeste până la statutul său de bogat om de afaceri din sectorul petrolier, pe care o datorează legăturilor sale cu vărul său, domnul Mohammed Makhoul; în plus, acest articol arată că reclamantul are cetățenia canadiană și a dobândit recent cetățenia libaneză; se precizează de asemenea că reclamantul a fondat Lead Syria în lichidare împreună cu domnul Mohammed Makhoul și cu cumnatul acestuia din urmă, domnul Ghassan Muhanna; în sfârșit, acest articol menționează că mama reclamantului, doamna Jamila Muhanna, este vara soției domnului Mohammed Makhoul.

82 Consiliul a furnizat de asemenea documentul WK 985/2021 INIT. Acest document conține o primă parte, împărțită în trei titluri, care oferă informațiile de identificare ale reclamantului, care furnizează o prezentare a acestuia, precum și o descriere a legăturilor sale cu regimul sirian și care explică variațiile patronimice ale reclamantului. În plus, în calitate de înscris cu nr. 3, Consiliul furnizează o fotocopy a pașapoartelor și a documentelor de identitate ale reclamantului. Astfel,

sunt reproduse pașapoartele sale libanez, sirian, canadian, precum și viza sa de reședință în Emiratele Arabe Unite în calitate de administrator al Lead UAE. Înscrisul nr. 4 este un certificat referitor la Lead UAE din 17 septembrie 2018. În sfârșit, documentul reproduce linkuri, articole de presă și capturi de ecran. Dintre acestea, patru sunt identice cu cele care figurează în documentul WK 4069/2019 INIT, și anume publicațiile de pe site-urile internet Syriano și Dawdaa, precum și articolele de presă provenite de pe site-urile internet Orient News și Ayn Almadina. În ceea ce le privește pe celelalte, este vorba despre informații provenite:

- de pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News, care, într-o publicație din 2 august 2010, reia aceleași informații ca publicația realizată pe același site la 31 iulie 2010 și adaugă că reclamantul este partener al entității Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Syrian Olive Oil;
- de pe site-ul internet Al-Iqtisadi care, pe o pagină consultată la 21 ianuarie 2020, îl descrie pe reclamant ca fiind fondatorul și președintele Lead UAE, înregistrată în zona liberă Jebel Ali din Emiratele Arabe Unite;
- de pe site-ul internet Al Khaleej Online care, într-un articol intitulat „Who steals the Syrian oil?” (Cine fură petrolul sirian?) din 8 noiembrie 2019, publicat și pe site-ul internet Anadolu Arabic la 7 noiembrie 2019 sub un titlu diferit, arată că miliarde de dolari care proveneau din vânzarea de petrol prin intermediul unor întreprinderi precum Lead Syria în lichidare, cu sediul în Damasc (Siria), au trecut în contul familiei Assad; Lead Syria în lichidare este deținută în comun de domnul Mohammed Makhlof și de ruda sa, domnul Nizar Asaad; domnul Mohammed Makhlof a înregistrat partea sa pe numele cumnatului său, domnul Ghassan Muhanna;
- de pe site-ul internet Al Hewan care, într-un articol din 14 mai 2014 intitulat „Looting of the funds and wealth of the Syrian people under the rule of the Al-Assad family, coalition administration, and the interim government (in number and facts)” [Jefuirea fondurilor și a resurselor poporului sirian sub conducerea familiei Al-Assad, a administrației de coaliție și a guvernului interimar (în cifre și în fapte)], arată că reclamantul, în calitate de rudă a domnului Mohammed Makhlof, a înființat Lead Syria în lichidare în industria petrolului în beneficiul familiei Assad;
- din cartea intitulată „The Political Economy of investment in Syria” (Economia politică a investițiilor în Siria), publicată în anul 2015, care arată că, potrivit unui articol de pe site-ul internet The Syria Report din 2 iulie 2007, reclamantul, om de afaceri important, este PDG și acționar principal al Lead Syria în lichidare, cea mai mare întreprindere de servicii petroliere din țară și a investit, împreună cu domnul Rami Makhlof, 23,2 milioane de dolari americani (USD) (aproximativ 17,23 milioane de euro) în Gulfsands Petroleum, companie petrolieră care are sediul în Regatul Unit și care își desfășoară activitatea în Siria.

4. Cu privire la fiabilitatea și la relevanța elementelor de probă

- 83 Reclamantul repune în discuție fiabilitatea și relevanța elementelor de probă prezentate de Consiliu pentru a susține temeinicia motivelor de includere.
- 84 În primul rând, în ceea ce privește fiabilitatea elementelor de probă prezentate de Consiliu, trebuie amintit că, pe de o parte, în cadrul aprecierii gravității mizei, care face parte din controlul proporționalității măsurilor restrictive în cauză, se poate ține seama de contextul în care se

- înscriu aceste măsuri, de faptul că era urgentă adoptarea unor astfel de măsuri, care au ca obiect efectuarea de presiuni asupra regimului sirian pentru a înceta represiunea violentă împotriva populației, și de dificultatea obținerii unor probe mai precise într-un stat aflat în situație de război civil și care are un regim de natură autoritară (a se vedea Hotărârea din 14 aprilie 2021, Al-Tarazi/Consiliul, T-260/19, nepublicată, EU:T:2021:187, punctul 71 și jurisprudența citată).
- 85 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, activitatea Curții și a Tribunalului este guvernată de principiul liberei aprecieri a probelor, iar singurul criteriu de apreciere a valorii probelor prezentate constă în credibilitatea acestora. În plus, pentru a aprecia valoarea probantă a unui document, trebuie să se verifice verosimilitatea informațiilor pe care le conține și să se țină seama printre altele de originea documentului, de împrejurările întocmirii acestuia, de destinatarul său și să se ridice problema dacă pare logic și fiabil având în vedere cuprinsul său (a se vedea Hotărârea din 14 aprilie 2021, Al-Tarazi/Consiliul, T-260/19, nepublicată, EU:T:2021:187, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 86 Trebuie să se constate că reclamantul se limitează să afirme că elementele de probă ale Consiliului sunt rapoarte privind zvonuri care provin de la terți și din publicații online neindependente, fără a-și susține argumentația prin elemente concrete. În această privință, din moment ce elementele de probă prezentate de Consiliu, comunicate reclamantului, provin din surse accesibile publicului, acesta putea să indice care erau, de exemplu, în opinia sa, favorabile regimului sirian. În special, având în vedere jurisprudența amintită la punctul 74 de mai sus, deși Consiliul are obligația de a prezenta elementele de probă în susținerea motivelor de includere, reclamantului îi revine sarcina de a le indica pe cele care ar putea ridica îndoieli cu privire la fiabilitatea lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2021, Al-Tarazi/Consiliul, T-260/19, nepublicată, EU:T:2021:187, punctul 73).
- 87 În al doilea rând, în ceea ce privește relevanța elementelor de probă prezentate de Consiliu, reclamantul susține că cele mai multe dintre acestea nu mai sunt de actualitate. În această privință, el remarcă faptul că șapte dintre ele au mai mult de șase ani și că, dintre cele trei articole care datează de mai puțin de șase ani, numai unul dintre ele a apărut cu doi ani înainte de data adoptării actelor atacate. În plus, mai multe dintre aceste articole ar fi și mai puțin relevante decât sugerează data publicării lor, în măsura în care ar prezenta evenimente anterioare lichidării intereselor comerciale ale reclamantului în Siria. În definitiv, aceste elemente de probă ar demonstra că reclamantul a fost un om de afaceri care a acționat în Siria, ceea ce el nu ar contesta, dar nu ar fi în măsură să dovedească faptul că este și în prezent un astfel de om de afaceri.
- 88 În această privință, trebuie să se arate că, cu cât elementele de probă sunt mai vechi în raport cu data adoptării actelor prin care se instituie măsuri restrictive în privința unei persoane sau a unei entități, cu atât mai puțin pot constitui, în sine, o bază suficientă pentru a fundamenta actele în litigiu. În acest sens, deși ele pot fi utilizate de Consiliu, intervalul de timp considerabil care s-a scurs între, pe de o parte, publicarea lor și, pe de altă parte, adoptarea actelor în litigiu impune Consiliului să le coroboreze cu alte elemente de probă mai recente (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, punctele 32 și 33).
- 89 În speță, diferitele elemente de probă prezentate de Consiliu transmit, în majoritatea lor, informații care se suprapun, astfel încât chiar și cele mai vechi pot fi relevante, într-o anumită măsură, pentru a demonstra temeinicia motivelor de includere.

- 90 În aceste împrejurări, trebuie să se considere că elementele de probă prezentate de Consiliu au un caracter logic și fiabil și sunt *a priori* pertinente pentru a susține motivele de includere.
- 91 Totuși, va fi necesar să se ia în considerare caracterul vechi al elementelor de probă prezentate de Consiliu pentru a stabili dacă, în raport cu întregul dosar, acestea sunt suficiente pentru a demonstra temeinicia motivelor de includere.

5. Cu privire la motivele de includere

a) Cu privire la statutul de om de afaceri important care acționează în Siria

1) Cu privire la interesele economice ale reclamantului

- 92 Mai întâi, din informațiile provenite din cvasitotalitatea articolelor sau publicațiilor furnizate de Consiliu, cu excepția articolului care provine de pe site-ul internet Orient News și a paginii site-ului internet Aliqtisadi, reiese că reclamantul este fondator și partener al Lead Syria în lichidare, societate care își desfășoară activitatea în sectorul petrolului și al gazelor. Acest lucru este indicat și în prima parte a documentului WK 985/2021 INIT, sub titlul „Prezentarea și legăturile de proximitate cu regimul sirian”. În continuare, atât din viza de reședință a reclamantului în Emiratele Arabe Unite, cât și de pe pagina site-ului internet Aliqtisadi reiese că reclamantul conduce Lead UAE. Pe de altă parte, reclamantul este descris ca fiind implicat în diferite entități de site-urile internet Syrian Oil & Gas News și Aks al Ser. În sfârșit, extrasul din cartea „The Political Economy of investment in Syria” face referire la investiția reclamantului în Gulfsands Petroleum, companie petrolieră cu sediul în Regatul Unit, care își desfășoară activitatea în Siria.
- 93 Astfel, elementele de probă prezentate de Consiliu tind să demonstreze că reclamantul este investitor în sectorul petrolier sirian.
- 94 Reclamantul contestă această descriere și susține în esență că nu mai deține niciun interes comercial în Siria.
- 95 În primul rând, în ceea ce privește Lead Syria în lichidare, reclamantul furnizează contractul din noiembrie 2011 prin care s-a retras din societate în beneficiul lui A și prezintă, pentru a demonstra că această societate era inactivă din anul 2012, declarațiile de venituri ale acestei entități pentru anii 2012-2020. El prezintă de asemenea un certificat provenind de la registrul comerțului din Damasc din 5 ianuarie 2021, care menționează că Lead Syria în lichidare a intrat în lichidare la 8 noiembrie 2020, și anume înainte de data adoptării actelor atacate.
- 96 Or, trebuie să se constate că, pe de o parte, toate elementele de probă prezentate de Consiliu și referitoare la Lead Syria în lichidare poartă o dată anterioară datei de 5 ianuarie 2021. Pe de altă parte, Consiliul nu invocă niciun argument pentru a susține că Lead Syria în lichidare ar fi activă în continuare sau că probele furnizate de reclamant ar fi lipsite de caracter logic și fiabil.
- 97 În consecință, trebuie să se concluzioneze că reclamantul a demonstrat că nu mai are interese în Lead Syria în lichidare, care era, în orice caz, inactivă și în lichidare la data adoptării actelor atacate.

- 98 În al doilea rând, în ceea ce privește Lead UAE, reclamantul furnizează două documente emise de QNA Auditors, un cabinet de audit situat în Dubai (Emiratele Arabe Unite), prin care acesta din urmă atestă că Lead UAE nu desfășoară activități în Siria. Este vorba despre o scrisoare din 18 februarie 2021 și despre un tabel din 15 noiembrie 2021 întocmit de QNA Auditors pentru a certifica lista proiectelor în curs de desfășurare și finalizate de Lead UAE. Din acest din urmă tabel reiese că Lead UAE are proiecte de construcții în Algeria și în Qatar.
- 99 Este necesar să se arate că, în afară de viza de reședință a reclamantului în Emiratele Arabe Unite prezentată de Consiliu, doar pagina site-ului internet Al-Iqtisadi menționează societatea Lead UAE. Or, această pagină nu indică unde sunt realizate proiectele Lead UAE.
- 100 În ceea ce privește argumentul Consiliului potrivit căruia din scrisoarea din 18 februarie 2021 nu reiese în mod clar dacă declarațiile cuprinse în aceasta privesc Lead UAE sau Lead Syria în lichidare, acesta trebuie respins ca nefondat. Astfel, reclamantul a furnizat explicații susținute menite să distingă Lead Syria în lichidare de Lead UAE. În această privință, el a prezentat elemente de probă referitoare la fiecare dintre societățile respective, provenite de la organisme precum un cabinet de audit sau un registru al comerțului, care permit să se afirme că Lead Syria în lichidare este societatea pe care a înființat-o împreună cu domnul Ghassan Muhanna în Siria înainte de a se retrage din aceasta în anul 2011, în timp ce Lead UAE este o întreprindere pe care a înființat-o în Emiratele Arabe Unite.
- 101 Desigur, marea asemănare dintre denumirile acestor societăți este propice confuziei. Totuși, în timp ce reclamantul a avut grijă să stabilească o convenție de scriere clară și să ofere explicații pentru a ajuta Tribunalul să distingă aceste două entități, Consiliul, în schimb, nu a dat Tribunalului posibilitatea de a înțelege cu ușurință la ce entitate se referă diferitele elemente de probă conținute în documentele WK 4069/2019 INIT și WK 985/2021 INIT, care utilizează denumiri diferite, și chiar întreține o anumită confuzie în înscrisurile sale. În sfârșit, trebuie să se constate că Consiliul a confirmat, ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, că existau într-adevăr două entități, și anume Lead Syria în lichidare și Lead UAE, și că, atunci când se făcea referire la o entitate înființată de reclamant și de domnul Ghassan Muhanna, trebuia să se înțeleagă că era vorba despre Lead Syria în lichidare.
- 102 În consecință, reclamantul a demonstrat că Lead UAE, care are sediul în Emiratele Arabe Unite, aspect confirmat de elementele de probă prezentate de Consiliu, nu desfășoară activități în Siria.
- 103 În orice caz, trebuie să se menționeze că reclamantul prezintă o decizie din 23 martie 2020 provenită de la acționarul unic al Lead UAE, societatea B, prin care se acceptă demisia sa în calitate de director începând de la acea dată.
- 104 Or, Consiliul nu a invocat niciun argument pentru a contesta demisia reclamantului și nici nu a repus în discuție fiabilitatea elementelor de probă furnizate de acesta din urmă.
- 105 Prin urmare, trebuie să se considere că reclamantul a demonstrat că nu mai este implicat în Lead UAE, care, în orice caz, nu este o societate cu sediul în Siria și nu desfășoară nicio activitate în acest stat.
- 106 În al treilea rând, trebuie examinată implicarea reclamantului în diferitele entități menționate pe site-urile internet Syrian Oil & Gas News și Aks al Ser.

- 107 *Primo*, în ceea ce privește societatea Asaad and Petngnap & Co, pe care o asociază, fără a fi contrazis cu privire la acest aspect de Consiliu, cu Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Processing & Refining Edible Oils, transformată în anul 2011 într-o societate privată denumită Syrian Private Joint-stock Company for Processing and Refining Edible Oils, reclamantul prezintă o scrisoare din 15 noiembrie 2021 care provine de la entitatea menționată și care atestă că el nu are acțiuni la aceasta la data respectivă. Desigur, această declarație, care stabilește situația reclamantului în raport cu societatea menționată, așa cum era la o dată ulterioară celei a adoptării actelor din 2021, nu demonstrează că reclamantul nu avea, la momentul la care Consiliul a adoptat măsurile restrictive în privința sa, astfel de acțiuni. Totuși, singura probă prezentată de Consiliu care indică faptul că reclamantul este partener al entității menționate este veche, întrucât aceasta datează din anul 2010. În plus, niciun alt element de probă mai recent nu confirmă această informație. De asemenea, Consiliul nu a invocat niciun argument pentru a susține că reclamantul avea în continuare interese în această societate. În sfârșit, el nu a invocat niciun argument pentru a contesta fiabilitatea și relevanța elementului de probă prezentat de reclamant. În aceste condiții, există o îndoială rezonabilă că, la momentul adoptării actelor din 2021, reclamantul mai avea statutul de acționar al societății în discuție.
- 108 În schimb, în ceea ce privește actele de menținere din 2022, întrucât proba prezentată de reclamant este anterioară datei adoptării lor, iar Consiliul nu a furnizat niciun element de probă suplimentar, este necesar să se considere că reclamantul a demonstrat că nu mai avea statutul de acționar al societății Asaad and Petngnap & Co la momentul adoptării lor.
- 109 *Secundo*, în ceea ce privește compania de asigurări United Insurance Company, reclamantul prezintă o scrisoare din 16 noiembrie 2021 care provine de la președintele companiei menționate și care atestă că el nu are acțiuni în aceasta din anul 2012. În ceea ce îl privește, Consiliul prezintă o singură publicație pentru a demonstra că reclamantul are o investiție în această entitate care datează din anul 2010 și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul scrisorii sus-menționate. Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamantul a demonstrat că nu deținea acțiuni la societatea respectivă la momentul adoptării actelor atacate.
- 110 *Tertio*, în ceea ce privește societatea Al Badia Cement JSC, reclamantul furnizează o scrisoare din 25 aprilie 2021 care provine de la această entitate și care atestă că el a demisionat din postul său de membru al consiliului de administrație la 25 septembrie 2011 și a vândut acțiunile deținute în anul 2011. Pentru a demonstra că nu mai are niciun interes în această societate, el prezintă alte două documente, provenite de pe site-ul internet WikiLeaks, care confirmă demisia menționată. În ceea ce îl privește, Consiliul nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul acestor elemente de probă. Astfel, reclamantul a demonstrat că nu era legat de societatea în discuție la momentul adoptării actelor atacate.
- 111 *Quarto*, în ceea ce privește banca Bank Audi Syria, despre care afirmă că a devenit Ahli Trust Bank, aspect care nu este contestat de Consiliu, reclamantul prezintă o scrisoare din 11 noiembrie 2021 care provine de la entitatea menționată și care atestă că, până la acel moment, el nu a deținut acțiuni la aceasta. În ceea ce îl privește, Consiliul prezintă numai elemente care datează din anii 2010 și 2012 și care indică faptul că reclamantul este partener al acestei entități și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul scrisorii sus-menționate. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că reclamantul a demonstrat că nu era acționar al acestei bănci la momentul adoptării actelor atacate.

- 112 *Quinto*, în ceea ce privește societatea Syrian Arab Insurance Company, reclamantul prezintă o scrisoare din 9 noiembrie 2021 care provine de la entitatea menționată și care atestă că el nu a avut acțiuni la aceasta până la data respectivă. În ceea ce îl privește, Consiliul prezintă o singură publicație pentru a demonstra că reclamantul are o investiție în societatea menționată care datează din anul 2010 și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul scrisorii sus-menționate. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că reclamantul a demonstrat că nu avea acțiuni la această societate la momentul adoptării actelor atacate.
- 113 *Sexto*, în ceea ce privește compania de asigurări Aqeelah Takaful Insurance Company, reclamantul furnizează o scrisoare din 10 mai 2021 care provine de la entitatea menționată și care atestă că el nu a avut acțiuni la această companie „până la 31 martie 2021”. Întrebat în ședință, el a confirmat că această formulare sugera doar că nu deținea acțiuni la societatea respectivă. În orice caz, acest element de probă demonstrează cel puțin că, contrar celor indicate într-o publicație care figurează pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News, reclamantul nu deținea acțiuni, în anul 2010, la societatea menționată. La rândul său, Consiliul prezintă o singură publicație pentru a demonstra o legătură între reclamant și compania de asigurări respectivă și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul scrisorii sus-menționate. Prin urmare, există o îndoială rezonabilă că, la momentul adoptării actelor atacate, reclamantul era legat de compania de asigurări în discuție.
- 114 *Septimo*, în ceea ce privește Dajajouna, care, în opinia sa, este o marcă a societății DANZ for Food Industries, aspect care nu este contestat de Consiliu, reclamantul prezintă o scrisoare din 15 noiembrie 2021 prin care se declară că el nu a avut acțiuni la această societate între 3 ianuarie 2010 și 15 noiembrie 2021. În ceea ce îl privește, Consiliul prezintă o singură publicație pentru a demonstra că reclamantul are o investiție în această entitate care datează din anul 2010 și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea sau conținutul scrisorii sus-menționate. Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamantul a demonstrat că nu deținea acțiuni la societatea respectivă la momentul adoptării actelor atacate.
- 115 *Octavo*, în ceea ce privește societatea Assaad Baitangana and Partners for producing oils, pe care o asociază, fără a fi contestat cu privire la acest aspect de Consiliu, cu Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Syrian Olive Oil, transformată în anul 2011 într-o societate privată denumită Syrian Olive Oil Private Joint-stock Company, reclamantul furnizează o scrisoare din 15 noiembrie 2021 care provine de la această din urmă entitate și care atestă că el nu avea acțiuni la aceasta la data respectivă. Desigur, declarația menționată, care stabilește situația reclamantului în raport cu această societate, așa cum era la o dată ulterioară celei a adoptării actelor din 2021, nu demonstrează că reclamantul nu avea, la momentul la care Consiliul a adoptat măsurile restrictive în privința sa, astfel de acțiuni. Totuși, singura probă prezentată de Consiliu care indică faptul că reclamantul este partener al acestei entități este veche, întrucât datează din anul 2010. În plus, niciun alt element de probă mai recent nu confirmă această informație. De asemenea, Consiliul nu a invocat niciun argument pentru a susține că reclamantul avea în continuare interese în această societate. În sfârșit, el nu a invocat niciun argument pentru a contesta fiabilitatea și relevanța elementului de probă prezentat de reclamant. În aceste condiții, există o îndoială rezonabilă că, la momentul adoptării actelor din 2021, reclamantul mai avea statutul de acționar al societății în cauză.
- 116 În schimb, în ceea ce privește actele de menținere din 2022, întrucât proba prezentată de reclamant era anterioară datei adoptării lor, iar Consiliul nu a furnizat niciun element de probă suplimentar, este necesar să se considere că reclamantul a demonstrat că nu mai avea statutul de acționar al Syrian Olive Oil Private Joint-stock Company la momentul adoptării lor.

- 117 *Nono*, în ceea ce privește societatea Cham Holding, reclamantul prezintă o scrisoare din 12 mai 2021 care provine de la entitatea menționată și care atestă că el nu mai are acțiuni la această societate de la 26 iunie 2014. În ceea ce îl privește, Consiliul prezintă două publicații care datează din anii 2010 și 2012 și care indică faptul că reclamantul are interese în societatea respectivă și nu invocă niciun argument pentru a contesta fiabilitatea și relevanța scrisorii sus-menționate sau pentru a demonstra că reclamantul avea în continuare interese în această societate. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamantul a făcut dovada faptului că nu mai avea acțiuni la societatea în discuție la momentul adoptării actelor atacate.
- 118 Din cele ce precedă rezultă că reclamantul a prezentat elemente de probă suficiente pentru a repune în discuție temeinicia constatărilor făcute de Consiliu în privința implicării sale în diferite entități siriene.
- 119 În sfârșit, *decimo*, în ceea ce privește societatea Gulfsands Petroleum, mai întâi, reclamantul nu contestă că a deținut acțiuni la această societate, ci arată că deținea acțiunile respective prin intermediul Hickam Ventures Ltd. În această privință, el furnizează un extras de portofoliu de acțiuni al acesteia din urmă din 31 decembrie 2008, din care reiese că ea deținea într-adevăr acțiuni la societatea menționată. În continuare, precizează că nu a fondat societatea în discuție, contrar celor susținute de Consiliu, și prezintă în această privință actul constitutiv al societății respective, care datează din 2 decembrie 2014. Din lectura acestui document rezultă că reclamantul nu era nici fondatorul, nici directorul societății în cauză la momentul constituirii sale. Pe de altă parte, el furnizează situația repartizării activelor și a evoluției portofoliului Hickam Ventures pentru a demonstra că aceasta din urmă a renunțat la acțiunile societății în discuție în anul 2009. Trebuie să se arate că evoluția portofoliului stabilită la 31 decembrie 2009 indică dispariția unor astfel de acțiuni. Acest lucru este confirmat de lista acționarilor aceleiași societăți din 3 decembrie 2010, în care nu apare nici Hickam Ventures, nici numele reclamantului. În sfârșit, reclamantul prezintă o listă certificată a acționarilor Hickam Ventures din 12 ianuarie 2021 pentru a demonstra că el nu mai avea niciun interes în această societate. Din acest document reiese într-adevăr că numele reclamantului nu apare în lista acționarilor Hickam Ventures. În ceea ce îl privește, Consiliul nu contestă descrierea faptelor astfel cum este propusă de reclamant în mod argumentat și nici nu repune în discuție fiabilitatea sau conținutul elementelor de probă prezentate de reclamant și prezintă un singur document care indică faptul că acesta a investit în societatea menționată, și anume un extras dintr-o carte care datează din anul 2015, ce se întemeiază pe un articol din anul 2007. În consecință, este necesar să se considere că reclamantul a repus în discuție în mod valabil faptul că ar fi avut interese în societatea în cauză la momentul adoptării actelor atacate.
- 120 Având în vedere tot ceea ce precedă, este necesar să se concluzioneze că Consiliul nu a susținut corespunzător cerințelor legale faptul că reclamantul avea interese comerciale în Siria.
- 121 În plus, din publicația din 6 septembrie 2012 de pe site-ul internet Aks al Ser, prezentată de Consiliu, reiese că reclamantul a început să își lichideze activele financiare și să își retragă banii din bănci după bombardarea cartierului general al securității naționale siriene, ceea ce tinde să confirme afirmația reclamantului potrivit căreia, începând din anul 2012, el nu mai avea interese în Siria.

2) *Cu privire la posturile reclamantului în anumite organisme legate de comerț*

- 122 De pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News reiese că reclamantul se află la conducerea părții siriene a Camerei de Comerț Siriano-Algeriene și că este membru al Comitetului național sirian al Camerei Internaționale de Comerț din Siria.
- 123 În această privință, reclamantul nu contestă că a făcut parte din Camera de Comerț Siriano-Algeriană, precum și din Camera Internațională de Comerț din Siria.
- 124 Totuși, pe de o parte, în ceea ce privește Camera de Comerț Siriano-Algeriană, reclamantul prezintă o scrisoare din 1 iulie 2013 adresată Bank Audi de camera menționată în urma adoptării Deciziei nr. 247 a Ministerului Economiei și Comerțului Exterior sirian care prevede dizolvarea camerelor oamenilor de afaceri sirieni. Or, trebuie să se constate că singurele probe prezentate de Consiliu sunt publicații care provin de pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News și care datează din anul 2010, și anume înainte de adoptarea deciziei menționate. În plus, Consiliul nu contestă nici fiabilitatea, nici conținutul scrisorii sus-menționate și nu dovedește că, la momentul adoptării actelor atacate, camera respectivă fusese reconstituită și că reclamantul făcea parte din aceasta. Din moment ce reclamantul a demonstrat că respectiva cameră nu exista la momentul adoptării actelor atacate, faptul că el a fost membru al acesteia nu poate fi reținut pentru a susține statutul său de om de afaceri important care acționează în Siria.
- 125 Pe de altă parte, în ceea ce privește Camera Internațională de Comerț din Siria, reclamantul prezintă o scrisoare din 16 februarie 2021 care provine de la președintele Comitetului național sirian al acestei camere și care atestă că acesta a demisionat din postul său în cadrul consiliului de administrație al camerei menționate și că nu mai este membru activ al acesteia din anul 2012. Or, trebuie să se constate că singurele probe prezentate de Consiliu sunt publicații care provin de pe site-ul internet Syrian Oil & Gas News și care datează din anul 2010, și anume înainte de demisia reclamantului din anul 2012. În plus, argumentele pe care Consiliul le invocă în privința scrisorilor provenite de la terți prezentate de reclamant sunt menite să repună în discuție declarațiile pe care ei le fac cu privire la activitățile comerciale desfășurate de reclamant în Siria. În schimb, acesta nu invocă niciun argument pentru a contesta în mod specific faptul că reclamantul a demisionat într-adevăr din consiliul de administrație al camerei în discuție și admite chiar existența acestei demisii, după cum recunoaște caracterul trecut al acestei activități a reclamantului. În sfârșit, el nu contestă fiabilitatea scrisorii sus-menționate. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamantul a demonstrat că, la momentul adoptării actelor atacate, el nu mai făcea parte din camera respectivă. Or, Consiliul nu a prezentat niciun indiciu serios și concordant care să permită în mod rezonabil să se considere că reclamantul menținea legături cu aceeași cameră, justificând includerea numelui său în listele în cauză, după încetarea activităților sale în cadrul structurii respective (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 24 noiembrie 2021, Assi/Consiliul, T-256/19, EU:T:2021:818, punctul 128).
- 126 Din cele ce precedă rezultă că Consiliul nu a susținut corespunzător cerințelor legale faptul că reclamantul făcea parte din Camera de Comerț siriano-algeriană, precum și din Camera Internațională de Comerț din Siria.

3) Concluzie cu privire la statutul reclamantului de om de afaceri important care acționează în Siria

- 127 Din moment ce Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul avea interese comerciale în Siria și nici că ocupa posturi în cadrul unor organisme legate de comerț, trebuie să se concluzioneze că acesta nu a susținut motivul de includere referitor la statutul reclamantului de om de afaceri important care acționează în Siria.

b) Cu privire la legăturile cu membrii familiilor Assad și Makhlouf

- 128 În primul rând, din informațiile care provin de pe site-urile internet Dawdaa, Syriano, Ayn Almadina, Al Khaleej Online, Al Hewar, din cartea intitulată „The Political Economy of investment in Syria” și din prima parte a documentului WK 985/2021 INIT reiese că reclamantul are legături cu domnii Mohammed și Rami Makhlouf. În al doilea rând, potrivit informațiilor provenite de pe site-urile internet Dawdaa, Orient News, Al Khaleej Online și Al Hewar, precum și potrivit primei părți a documentului WK 985/2021 INIT, reclamantul are legături cu familia Assad.

1) Cu privire la legăturile cu membrii familiei Makhlouf

- 129 Trebuie să se arate că elementele de probă furnizate de Consiliu tind să demonstreze că legăturile reclamantului cu membrii familiei Makhlouf au o dublă natură: una profesională și alta personală. Această constatare este de altfel confirmată în duplică.
- 130 În primul rând, în ceea ce privește legăturile profesionale ale reclamantului cu membrii familiei Makhlouf, acestea ar reieși, potrivit informațiilor furnizate de Consiliu, pe de o parte, din parteneriatul încheiat cu domnul Ghassan Muhanna, care este mandatarul cumnatului său, domnul Mohammed Makhlouf, tatăl domnului Rami Makhlouf, în cadrul societății Lead Syria în lichidare și, pe de altă parte, din investiția realizată în Gulfsands Petroleum, alături de domnul Rami Makhlouf, și din interesele sale în Cham Holding, controlată de domnul Rami Makhlouf.
- 131 Or, pe de o parte, în ceea ce privește Lead Syria în lichidare, reclamantul a demonstrat, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 95-97 de mai sus, că a părăsit societatea în noiembrie 2011 și că această societate era în lichidare la momentul adoptării actelor atacate. În consecință, Consiliul nu se poate întemeia pe participarea reclamantului în cadrul societății menționate pentru a demonstra că exista o legătură profesională între acesta și domnul Mohammed Makhlouf la momentul adoptării actelor menționate.
- 132 Pe de altă parte, în ceea ce privește Cham Holding și Gulfsands Petroleum, reclamantul a dovedit, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 117 și, respectiv, al punctului 119 de mai sus, că nu mai avea interese în aceste societăți la momentul adoptării actelor atacate. În consecință, Consiliul nu se poate întemeia pe participarea reclamantului în cadrul societăților respective pentru a demonstra că exista o legătură profesională între el și domnul Rami Makhlouf la momentul adoptării actelor menționate.

- 133 În al doilea rând, în ceea ce privește legăturile personale ale reclamantului cu membrii familiei Makhlouf, din articolul de pe site-ul internet Ayn Almadina reiese că reclamantul este vărul domnului Mohammed Makhlouf, în timp ce mama sa, doamna Jamila Muhanna, este vara soției domnului Mohammed Makhlouf. În ceea ce privește articolul publicat pe site-ul internet Al Khaleej Online, acesta arată că reclamantul este rudă cu domnul Mohammed Makhlouf.
- 134 Prima parte a documentului WK 985/2021 INIT îl descrie pe reclamant, în cadrul prezentării reclamantului și a legăturilor sale de proximitate cu regimul sirian, ca fiind văr prin alianță cu frații Assad și Makhlouf, în măsura în care mătușa sa maternă este soția domnului Mohammed Makhlouf, tatăl domnului Rami Makhlouf și unchiul președintelui Bashar Al-Assad.
- 135 Trebuie să se mai arate că, în scrisoarea din 12 februarie 2021, Consiliul a reiterat că reclamantul era legat de familia domnului Rami Makhlouf și de familia președintelui Bashar Al-Assad ca urmare a căsătoriei mătușii sale materne cu domnul Mohammed Makhlouf.
- 136 Or, mai întâi, Consiliul, căruia îi revine sarcina probei, astfel cum s-a amintit la punctul 72 de mai sus, nu furnizează decât două publicații extrase de pe site-uri internet care menționează legătura de rudenie dintre reclamant și familia Makhlouf. Or, unul dintre acestea, și anume site-ul internet Al Khaleej Online, evocă numai în mod vag legătura de rudenie menționată, fără a o califica. În continuare, legătura de rudenie evocată de site-ul internet Ayn Almadina, și anume că reclamantul este vărul domnului Mohammed Makhlouf, în timp ce mama sa, doamna Jamila Muhanna, este vara soției domnului Mohammed Makhlouf, este diferită de cea menționată în prima parte a documentului WK 985/2021 INIT. Astfel, în aceasta din urmă se arată că mătușa maternă a reclamantului este cea care este căsătorită cu domnul Mohammed Makhlouf, prin urmare, în principiu, sora doamnei Jamila Muhanna.
- 137 În consecință, informațiile provenite din documentele WK 4069/2019 INIT și WK 985/2021 INIT nu se confirmă.
- 138 În plus, afirmația care figurează în documentul WK 985/2021 INIT potrivit căreia una dintre mătușile materne ale reclamantului este căsătorită cu domnul Mohammed Makhlouf este nesusținută și vagă, întrucât niciun element de probă nu o confirmă și nu se indică niciun nume pentru a o desemna pe soția domnului Mohammed Makhlouf. Pe de altă parte, afirmația Consiliului potrivit căreia prin expresia „mătușă maternă” ar putea fi vizată și o mătușă a mamei reclamantului nu poate convinge. Astfel, în prima parte a documentului menționat este descrisă în mod clar soția domnului Mohammed Makhlouf ca fiind mătușa maternă a reclamantului. Consiliul a reținut o astfel de legătură, fără a emite rezerve, în scrisoarea din 12 februarie 2021. Prin urmare, el nu poate susține în prezent că ar putea fi vorba în realitate despre o mătușă a mamei reclamantului. În orice caz, afirmația sa este prezentată ca fiind o ipoteză și este nesusținută.
- 139 În sfârșit, argumentul Consiliului potrivit căruia există o legătură între domnul Ghassan Muhanna și mama reclamantului constituie cel mult o ipoteză emisă pentru prima dată în memoriul în apărare. În orice caz, niciunul dintre elementele de probă furnizate de Consiliu nu merge în acest sens.
- 140 Pe de altă parte, Consiliul furnizează hotărârea tribunal administrativ de Paris (Tribunalul Administrativ din Paris, Franța) din 13 septembrie 2021 cu privire la reclamant pentru a demonstra că s-a recunoscut că acesta avea într-adevăr legături familiale cu familiile Makhlouf și Assad.

- 141 În această privință, trebuie să se arate că, procedând astfel, Consiliul nu invocă hotărârea instanței franceze ca element de probă pentru a susține motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză, ci o furnizează pentru a confirma descrierea pe care o face reclamantului în fața Tribunalului. În acest sens, nu trebuie, așadar, să se ridice problema admisibilității acestui element de probă având în vedere jurisprudența potrivit căreia legalitatea unui act al Uniunii trebuie să fie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 septembrie 2015, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punctul 22 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 4 septembrie 2015, NIOC și alții/Consiliul, T-577/12, nepublicată, EU:T:2015:596, punctul 112 și jurisprudența citată).
- 142 În aceste condiții, trebuie amintit că, în temeiul articolului 263 TFUE, instanța Uniunii are competența exclusivă de a controla legalitatea actelor adoptate de Consiliu. Prin urmare, revine Tribunalului sarcina de a examina legalitatea actelor atacate numai în lumina argumentelor și a elementelor de probă furnizate de părți în fața sa.
- 143 În plus, este necesar să se observe că, atunci când a statuat asupra deciziei din 12 februarie 2020 a ministrului francez al economiei și finanțelor (denumită în continuare „decizia franceză din 12 februarie 2020”), tribunal administrativ de Paris (Tribunalul Administrativ din Paris) s-a pronunțat cu privire la motivele includerii astfel cum rezultau din actele din 2019. Prin urmare, obiectul acțiunilor este diferit, astfel încât, în orice caz, Tribunalul nu poate fi legat de eventuala autoritate de lucru judecat a acestei hotărâri.
- 144 În această privință, din extrasele din registrul de stare civilă sirian furnizate de reclamant și referitoare la familia sa maternă din 25 și din 26 aprilie 2021, a căror fiabilitate și relevanță nu a fost contestată de Consiliu, reiese că niciuna dintre mătușile materne ale reclamantului nu este căsătorită cu domnul Mohammed Makhlof.
- 145 Deși este adevărat că ortografia prenumelui și a numelui mamei reclamantului care apare în extrasele din registrul de stare civilă sirian diferă puțin de cea care figurează în alte elemente de probă („Jamileh” în loc de „Jamila” și „Mhanna” în loc de „Muhanna”), asemenea diferențe se pot explica prin transliterarea numelor arabe cu caractere latine.
- 146 În plus, Consiliul însuși indică, în memoriul în apărare, că doamna Jamila Muhanna este mama reclamantului. Ca urmare a acestui fapt, trebuie să se considere că extrasele din registrul de stare civilă sirian se referă într-adevăr la familia maternă a reclamantului. Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamantul a făcut dovada faptului că niciuna dintre mătușile sale materne nu a fost căsătorită cu domnul Mohammed Makhlof.
- 147 În concluzie, ținând seama de incoerențele din elementele de probă furnizate de Consiliu și având în vedere documentele prezentate de reclamant, este necesar să se considere că Consiliul nu a susținut în mod suficient temeinicia motivelor de includere întemeiate pe faptul că reclamantul ar avea legătură cu membrii familiei Makhlof.

2) Cu privire la legăturile reclamantului cu membrii familiei Assad

- 148 Trebuie să se arate că elementele de probă furnizate de Consiliu tind să demonstreze că legăturile reclamantului cu membrii familiei Assad sunt de natură exclusiv profesională.

- 149 Astfel, de pe site-ul internet Dawdaa reiese în mod clar că reclamantul nu este membru al familiei Assad, dar că rămâne apropiat de aceasta ca urmare a responsabilităților sale.
- 150 Pe de altă parte, Consiliul are o abordare care nu este lipsită de orice ambiguitate. Astfel, deși admite că reclamantul nu este vărul președintelui Bashar Al-Assad și deși a confirmat, în ședință, că președintele menționat nu avea un văr cu același nume ca reclamantul, acesta explică, în memoriul în apărare, că reclamantul ar putea fi considerat ca fiind vărul acestui președinte, în măsura în care domnul Mohammed Makhlof, despre care se presupune că este legat de reclamant prin căsătoria sa cu una dintre mătușile materne ale acestuia, este unchiul președintelui în discuție.
- 151 În această privință, pe de o parte, trebuie să se arate că Consiliul nu a reținut în mod formal faptul că reclamantul este vărul președintelui Bashar Al-Assad pentru a justifica includerea numelui său pe listele în cauză. Pe de altă parte, trebuie amintit că, astfel cum s-a stabilit la punctul 147 de mai sus, Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale legăturile personale ale reclamantului cu familia Makhlof, prin intermediul căreia acesta ar fi fost legat de familia Assad.
- 152 În ceea ce privește legăturile profesionale dintre reclamant și membrii familiei Assad, din informațiile provenite de pe site-urile internet Dawdaa, Orient News, Al Khaleej Online și Al Hewan reiese că acestea au fost stabilite în sectorul petrolier. În prima parte a documentului WK 985/2021 INIT, reclamantul este descris ca profitând de legăturile sale cu domnul Bassel Al-Assad, fiul cel mare al domnului Hafez Al-Assad, decedat la 21 ianuarie 1994, pentru a face avere.
- 153 Ținând seama de decesul domnului Bassel Al-Assad în anul 1994, trebuie să se ia în considerare numai legăturile reclamantului cu membrii familiei Assad prin intermediul activităților sale în sectorul petrolier.
- 154 În această privință, în primul rând, din articolele de pe site-urile internet Al Khaleej Online și Al Hewan rezultă că reclamantul avea legături cu membrii familiei Assad prin intermediul Lead Syria în lichidare. Or, astfel cum s-a stabilit la punctul 97 de mai sus, la momentul adoptării actelor atacate, reclamantul nu mai avea legătură cu această societate.
- 155 În al doilea rând, în ceea ce privește parteneriatul dintre reclamant și domnul Maher Al-Assad în cadrul alianței „petrol contra hrană”, trebuie să se constate că acesta este menționat numai în articolul de pe site-ul internet Orient News. Or, acest unic element de probă care, în plus, nu a făcut obiectul niciunei explicații convingătoare din partea Consiliului, nici în înscrisurile sale, nici în ședință, nu permite să se înțeleagă modul în care s-a concretizat această alianță, și anume prin intermediul căror entități, și nici care au fost consecințele acesteia. În plus, astfel de explicații ar fi fost totuși necesare întrucât este un fapt notoriu că expresia „petrol contra hrană” se referă la programul care fusese instituit de Organizația Națiunilor Unite între anii 1996 și 2003 în beneficiul Irakului.
- 156 În al treilea rând, publicația de pe site-ul internet Dawdaa menționează o sciziune între reclamant și familia Assad ca urmare a problemelor survenite în sectorul petrolier, astfel încât acest element de probă sugerează mai degrabă ruperea legăturilor dintre reclamant și familia Assad în acest sector.
- 157 În consecință, Consiliul nu a prezentat o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante pentru a susține că reclamantul are legături profesionale cu membrii familiei Assad ca urmare a unor activități în sectorul petrolier.

- 158 Pe de altă parte, publicația de pe site-ul internet Dawdaa menționează că reclamantul continuă să aibă legături cu familia Assad ca urmare a responsabilităților sale. Totuși, aceasta nu specifică despre ce responsabilități este vorba și nici nu explică modul în care acestea permit să se stabilească o astfel de legătură. Din moment ce, în plus, această informație nu este confirmată de alte elemente de probă, trebuie să se considere că ea nu susține corespunzător cerințelor legale existența unor legături profesionale între reclamant și membrii familiei Assad.
- 159 Din cele ce precedă rezultă că Consiliul nu a susținut în mod suficient temeinicia motivelor de includere întemeiate pe faptul că reclamantul ar avea legătură cu membrii familiei Assad.

3) Concluzie cu privire la legăturile reclamantului cu membrii familiilor Makhlouf și Assad

- 160 Din moment ce Consiliul nu a demonstrat că reclamantul avea legătură cu membrii familiilor Makhlouf și Assad, din punct de vedere profesional sau personal, trebuie să se concluzioneze că el nu a susținut motivul de includere referitor la legăturile reclamantului cu membrii familiilor Makhlouf și Assad.

c) Cu privire la asocierea cu regimul sirian

- 161 Trebuie să se verifice dacă situația reclamantului constituie o dovadă suficientă că acordă sprijin regimului sirian sau că beneficiază de pe urma politicilor conduse de acesta din urmă. O asemenea apreciere trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă nu în mod izolat, ci în contextul în care acestea se inserează. Astfel, Consiliul îndeplinește sarcina probei care îi incumbă dacă prezintă în fața instanței Uniunii o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante, care să permită stabilirea existenței unei legături suficiente între persoana căreia i s-a aplicat o măsură de înghețare a fondurilor și regimul în cauză (a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2016, Tri-Ocean Trading/Consiliul, T-709/14, nepublicată, EU:T:2016:459, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 162 Potrivit motivelor de includere amintite la punctele 41 și 78 de mai sus, ca urmare a statutului său de om de afaceri important care acționează în Siria și a legăturilor sale cu membrii familiilor Makhlouf și Assad, reclamantul a participat la regimul sirian, a beneficiat de pe urma acestuia sau l-a susținut în orice alt mod.
- 163 Trebuie să se arate că Consiliul a utilizat timpul trecut pentru a indica faptul că reclamantul a beneficiat de pe urma regimului sirian, l-a susținut și a participat la acesta. Constatarea menționată este valabilă și pentru versiunile în limbile germană și spaniolă ale motivelor de includere, care indică faptul că reclamantul „war in dieser Eigenschaft Teil, Nutznießer oder anderweitig Unterstützer des syrischen Regimes” și, respectiv, „ha participado en el régimen sirio, se ha beneficiado de él o lo ha apoyado”.
- 164 În ceea ce privește versiunea în limba engleză a motivelor de includere, aceasta arată că reclamantul „has been participating in, benefiting from or otherwise supporting the Syrian regime”. Utilizarea timpului „present perfect continuous” în limba engleză sugerează mai degrabă că reclamantul a participat la regimul sirian, a beneficiat de pe urma acestuia și l-a susținut și continuă să facă acest lucru.

- 165 Întrebat în ședință cu privire la timpul folosit în diferitele versiuni lingvistice ale motivelor de includere, Consiliul a arătat în esență că trebuia să se ia în considerare mai presus de toate elementele de probă și diferitele perioade în care a existat un sprijin pentru regimul sirian.
- 166 Trebuie să se constate că motivele pentru care Consiliul consideră că reclamantul susține regimul sirian și beneficiază de pe urma acestuia se suprapun celor care l-au determinat să îl considere ca fiind un om de afaceri important care acționează în Siria și ca având legături cu membrii familiilor Assad și Makhlof.
- 167 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, nu se poate exclude ca, pentru o anumită persoană, motivele includerii numelui său să se suprapună într-o anumită măsură, în sensul că o persoană poate fi calificată drept om de afaceri important care acționează în Siria și poate fi considerată beneficiar, în cadrul activităților sale, al regimului sirian sau susținător al acestuia prin intermediul aceluiași activități. Acest lucru reiese tocmai din faptul că, astfel cum se precizează în considerentul (6) al Deciziei 2015/1836, legăturile strânse cu regimul sirian și susținerea oferită de acesta respectivei categorii de persoane constituie unul dintre motivele pentru care Consiliul a decis să creeze această categorie. Este la fel de adevărat că este vorba, chiar în această ipoteză, despre criterii diferite (Hotărârea din 23 septembrie 2020, Kaddour/Consiliul, T-510/18, EU:T:2020:436, punctul 77). Acest lucru este valabil și pentru persoanele care au legătură cu membrii familiilor Makhlof și Assad, întrucât, astfel cum s-a stabilit în considerentul (7) al Deciziei 2015/1836, în actualul regim sirian puterea este concentrată în principal în rândul membrilor influenți ai familiilor menționate.
- 168 Or, în primul rând, trebuie să se arate că, în ceea ce privește statutul de om de afaceri important care acționează în Siria, Consiliul nu a demonstrat că reclamantul avea, la data adoptării actelor atacate, interese comerciale în Siria (a se vedea punctul 127 de mai sus). De asemenea, în ceea ce privește legăturile sale cu membrii familiilor Makhlof și Assad, Consiliul nu a demonstrat că acestea existau atunci când a luat măsurile restrictive în privința sa (a se vedea punctul 160 de mai sus). Prin urmare, trebuie să se deducă de aici că nu ca urmare a activităților sale comerciale în Siria și nici a legăturilor sale cu membrii familiilor Makhlof și Assad reclamantul poate fi asociat cu regimul sirian.
- 169 În al doilea rând, deși publicația de pe site-ul internet Dawdaa menționează alte responsabilități pe care reclamantul le-ar fi putut exercita în numele sau în beneficiul regimului sirian, trebuie să se constate, astfel cum s-a arătat la punctul 158 de mai sus, că aceasta nu specifică responsabilitățile despre care este vorba și nici nu explică modul în care acestea permit să se stabilească o asociere a reclamantului cu regimul menționat. Din moment ce, în plus, această informație nu este confirmată de alte elemente de probă, trebuie să se considere că ea nu susține asocierea reclamantului cu acest regim.
- 170 În al treilea rând, din informațiile provenite de pe site-urile internet Al Khaleej Online și Al Hewart reiese că regimul sirian beneficiază de Lead Syria în lichidare. Or, pe de o parte, s-a stabilit, la punctul 97 de mai sus, că reclamantul nu are legătură cu această societate. Pe de altă parte, reclamantul a prezentat elemente de probă care demonstrează că societatea menționată este inactivă din anul 2012 și în lichidare din anul 2020, după cum s-a arătat la punctele 95 și 96 de mai sus, astfel încât, în lipsa unei probe contrare prezentate de Consiliu sau a unui argument invocat de acesta din urmă pentru a contesta fiabilitatea și relevanța acestor elemente de probă, nu este posibil să se stabilească modul în care regimul menționat a putut beneficia de activitatea societății în discuție.

- 171 În sfârșit, în al patrulea rând, este necesar să se arate că alte informații provenite din documentele WK 4069/2019 INIT și WK 985/2021 INIT tind să demonstreze că reclamantul s-a distanțat de regimul sirian. Astfel, publicația de pe site-ul internet Aks al Ser precizează că reclamantul și-a lichidat activele financiare și și-a retras banii din băncile siriene după bombardarea cartierului general al securității naționale siriene. În ceea ce privește publicația de pe site-ul internet Dawdaa, aceasta menționează sciziunea dintre reclamant și regimul menționat. În sfârșit, în prima parte a documentului WK 985/2021 INIT se arată că reclamantul este ținut departe de principalele rețele financiare ale regimului sirian.
- 172 Din tot ceea ce precedă rezultă că Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale asocierea reclamantului cu regimul sirian.

6. Concluzie cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori de apreciere

- 173 Ținând seama de concluziile formulate la punctele 127, 160 și 172 de mai sus, Consiliul nu a susținut corespunzător cerințelor legale motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză.
- 174 Prin urmare, primul motiv trebuie admis.
- 175 Întrucât primul motiv privește numai temeinicia motivelor de includere a numelui reclamantului pe listele în cauză începând de la intrarea în vigoare a actelor atacate, trebuie să se examineze de asemenea al doilea și al treilea motiv pentru a verifica dacă, așa cum susține reclamantul, actele menționate au și un efect retroactiv în măsura în care stabilesc că reclamantul era persoana vizată de măsurile restrictive încă de la 23 august 2011 și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă Consiliul a atribuit în mod legal un astfel de efect actelor menționate.

D. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, și cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice

- 176 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamantul afirmă că Consiliul nu putea adopta actele atacate, din moment ce acestea sunt în mod direct contrare încrederii legitime rezultate din faptul că instituția menționată a confirmat în mod sistematic, în cursul ultimilor zece ani, că el nu era persoana identificată la punctul 36 din listele în cauză.
- 177 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamantul arată că actele atacate urmăresc să producă în mod inadmisibil un efect retroactiv și sunt contrare principiului securității juridice. În opinia sa, este important nu numai pentru el, ci și pentru terții care au făcut afaceri cu el cu bună-credință întemeindu-se pe asigurările date public de Consiliu că persoana identificată la punctul 36 din listele în cauză nu era el.
- 178 În ceea ce privește al doilea motiv, Consiliul consideră că jurisprudența invocată de reclamant pentru a justifica recurgerea la principiul protecției încrederii legitime nu poate fi transpusă situației reclamantului întrucât acesta nu este beneficiarul vreunui act al cărui autor este Consiliul. În această privință, el apreciază că informațiile furnizate cu privire la identitatea unei persoane vizate de măsuri restrictive nu sunt, în sine, de natură să creeze drepturi subiective.

179 În ceea ce privește al treilea motiv, Consiliul arată că actele atacate au intrat în vigoare abia în ziua următoare datei publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Or, reclamantul nu ar fi precizat modul în care actele atacate ar avea efect retroactiv, având în vedere în special că, în fapt, fondurile nu pot fi înghețate retroactiv. În consecință, Consiliul apreciază că motivul este insuficient în sensul articolului 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și trebuie respins numai pentru acest motiv.

1. Cu privire la admisibilitatea celui de al treilea motiv

180 Consiliul susține în esență că al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, trebuie respins ca inadmisibil, în măsura în care reclamantul nu explică în mod clar modul în care actele atacate ar avea efect retroactiv.

181 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, precum și al articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, cererea introductivă trebuie să cuprindă obiectul litigiului, motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate. Această expunere trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să aibă nevoie de alte informații. Pentru a asigura securitatea juridică și o bună administrare a justiției, este necesar, pentru a fi admisibilă o acțiune, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază aceasta să rezulte în mod coerent și inteligibil din însăși cererea introductivă (a se vedea în acest sens Ordonanța din 28 aprilie 1993, De Hoe/Comisia, T-85/92, EU:T:1993:39, punctul 20 și jurisprudența citată). Cererea introductivă trebuie, prin urmare, să clarifice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla enunțare abstractă a acestuia nu îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul de procedură. Cerințe similare se impun atunci când o critică este invocată în susținerea unui motiv (a se vedea Hotărârea din 25 martie 2015, Belgia/Comisia, T-538/11, EU:T:2015:188, punctul 131 și jurisprudența citată, Ordonanța din 27 noiembrie 2020, PL/Comisia, T-728/19, nepublicată, EU:T:2020:575, punctul 64).

182 În speță, reclamantul susține în esență că actele atacate au efect retroactiv în măsura în care acestea modifică situația juridică pe care a avut-o până la adoptarea actelor atacate, și anume că nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.

183 Acest lucru reiese în esență din cuprinsul punctelor 59 și 60 din cererea introductivă. În plus, reclamantul a explicat impactul retroactivității actelor atacate asupra situației sale juridice la punctele 48 și 49 din replică.

184 Or, trebuie să se constate că Consiliul a răspuns la argumentele reclamantului nu numai în cadrul memoriului în apărare, ci și în duplică. În plus, în duplică, Consiliul consideră că argumentele reclamantului nu reflectă în mod fidel împrejurările cauzei, referindu-se astfel la temeinicia motivului, iar nu la inadmisibilitatea acestuia. În sfârșit, Tribunalul este în măsură să examineze acest motiv, care este însoțit de precizări suficiente în acest scop.

185 În consecință, al treilea motiv este suficient de clar, în conformitate cu cerințele prevăzute de dispozițiile Statutului Curții de Justiție a Uniunii Europene și ale Regulamentului de procedură și, prin urmare, este admisibil.

2. Cu privire la temeinicia celui de al doilea și a celui de al treilea motiv

- 186 Potrivit jurisprudenței, principiul securității juridice, al cărui corolar este principiul încrederii legitime, urmărește să garanteze previzibilitatea situațiilor și a raporturilor juridice aflate sub incidența dreptului Uniunii. În acest scop, este esențial ca instituțiile Uniunii să respecte intangibilitatea actelor pe care le-au adoptat și care afectează situația juridică și materială a subiecților de drept, astfel încât ele nu vor putea modifica aceste acte decât cu respectarea normelor de competență și de procedură (Hotărârea din 4 mai 2016, Andres și alții/BCE, T-129/14 P, EU:T:2016:267, punctul 35).
- 187 În speță, reclamantul consideră că atât principiul protecției încrederii legitime, cât și cel al securității juridice au fost încălcate prin actele atacate în măsura în care acestea stabilesc că numele său era inclus pe listele în cauză de la 23 august 2011, în condițiile în care, de la adoptarea actelor din 2011 și până la adoptarea actelor atacate, Consiliul nu l-a considerat ca fiind persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.
- 188 Prin urmare, pentru a stabili dacă actele atacate au fost adoptate cu încălcarea acestor două principii, este necesar să se examineze mai întâi efectele acestora și să se verifice dacă, astfel cum pretinde reclamantul și contrar celor susținute de Consiliu, ele au efect retroactiv întrucât stabilesc că reclamantul a fost întotdeauna, în definitiv, persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, încă de la adoptarea actelor din 2011.

a) Cu privire la retroactivitatea actelor atacate

- 189 Jurisprudența admite că retroactivitatea unui act poate fi prevăzută în mod expres de acesta, dar poate rezulta și din conținutul său (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1991, Crispolti, C-368/89, EU:C:1991:307, punctul 17).
- 190 Actele atacate nu conțin o dispoziție expresă care să prevadă o aplicare retroactivă a efectelor lor. Prin urmare, trebuie să se verifice dacă, prin conținutul lor, acestea au într-adevăr un efect retroactiv.
- 191 În primul rând, în ceea ce privește actele din 2021, mai întâi, este necesar să se arate că considerentul (2) al acestor acte anunță că informațiile referitoare la o persoană al cărei nume este inclus pe listele în cauză, în speță persoana vizată la punctul 36, trebuie actualizate. În consecință, nu este vorba despre acte de includere inițială sau de reincludere, ci despre acte care urmăresc să se înscrie în continuarea actelor anterioare cărora le aduc modificări.
- 192 În continuare, trebuie să se arate că ghilimele care încadrează textul în anexa la actele din 2021 se deschid înainte de numărul 36 și se închid după data includerii inițiale, și anume 23 august 2011. Astfel, întregul punct 36 este înlocuit cu textul în cauză. În consecință, contrar celor susținute de Consiliu, actele din 2021 au specificat într-adevăr că data includerii inițiale a numelui reclamantului pe listele în cauză era 23 august 2011.
- 193 În sfârșit, pentru a evalua efectul retroactiv al actelor din 2021, este de asemenea necesar să se compare situația care exista înainte de adoptarea lor și cea care a existat în urma acesteia. Or, cu privire la acest aspect, trebuie să se constate că actele din 2021 au fost adoptate după ce Consiliul a constatat că a săvârșit o eroare în ceea ce privește identitatea dintre persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză și reclamant. Acest lucru reiese din scrisoarea din 12 februarie 2021 în care arată că „The Council considers, after reviewing the information on its file, that [the applicant] is

- indeed the person listed under entry n° 36 in the annexes to the [Decision 2013/255 and Regulation N° 36/2012]” (Consiliul consideră, după reexaminarea informațiilor conținute în dosarul său, că reclamantul este într-adevăr persoana înscrisă la punctul 36 din listele anexate la Decizia 2013/255 și la Regulamentul nr. 36/2012) și prin care acordă reprezentanților reclamantului un termen pentru ca aceștia să poată prezenta observațiile clientului lor cu privire la noile motive de includere pe care intenționează să le adopte în privința sa, motive de includere care apar tocmai în actele din 2021.
- 194 Rezultă că, prin modificarea punctului 36 din listele în cauză pentru a rezulta în mod clar că modificarea îl privește pe reclamant și ținând seama de contextul adoptării lor, actele din 2021 au efect retroactiv asupra situației juridice a reclamantului.
- 195 Acest lucru este confirmat de intenția exprimată de Consiliu și amintită atât în memoriul în apărare, cât și în ședință, de a corecta, prin intermediul actelor din 2021, confuzia referitoare la identitatea reclamantului.
- 196 Concluzia formulată la punctul 194 de mai sus nu poate fi repusă în discuție de argumentele Consiliului.
- 197 *Primo*, Consiliul afirmă că actele din 2021 nu ar avea efect retroactiv, întrucât fondurile nu pot fi înghețate în mod retroactiv.
- 198 Este adevărat că, în principiu, fondurile unei persoane sau ale unei entități nu pot fi înghețate decât pentru viitor, așa cum, de altfel, restricțiile privind admiterea pe teritoriul statelor membre nu pot fi emise decât pentru viitor. Totuși, pe de o parte, limitarea în speță a efectelor actelor din 2021 numai la înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantului sau chiar la restricțiile în materie de admitere pe teritoriul statelor membre face abstracție în mod eronat de efectele pe care adoptarea acestor acte le-a produs asupra situației juridice globale a reclamantului și în special asupra reputației și onorabilității sale.
- 199 În acest sens, s-a recunoscut deja că măsurile restrictive au consecințe negative considerabile și un impact semnificativ asupra drepturilor și libertăților persoanelor vizate. Astfel, pe lângă înghețarea fondurilor sau restricțiile în materie de admitere pe teritoriul statelor membre ca atare, care, prin amploarea lor, bulversează atât viața profesională, cât și viața familială a persoanelor vizate, trebuie să se ia în considerare oprobriul și neîncrederea care însoțesc desemnarea publică a persoanelor vizate ca având legătură cu regimul sirian (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 6 iunie 2013, Ayadi/Comisia, C-183/12 P, nepublicată, EU:C:2013:369, punctul 68).
- 200 Or, stabilind, prin intermediul actelor din 2021, că numele reclamantului este inclus pe listele în cauză începând cu actele din 2011, Consiliul afirmă că, de la acea dată, reclamantul are legături cu regimul sirian și a realizat diferitele acte care au justificat includerea și menținerea numelui său încă de atunci. O asemenea afirmație este suficientă pentru a modifica retroactiv situația juridică a reclamantului, dincolo de simpla înghețare a fondurilor sale.
- 201 Pe de altă parte, în speță, nu se poate susține că actele din 2021 nu au avut niciun efect retroactiv asupra înghețării fondurilor reclamantului. Astfel, după cum a arătat în esență Consiliul în ședință, unul dintre obiectivele urmărite prin adoptarea actelor din 2021 era clarificarea situației reclamantului, așa cum exista aceasta înainte de adoptarea lor, având în vedere, în special, existența deciziei franceze din 12 februarie 2020 prin care s-a dispus înghețarea fondurilor

reclamantului, bazându-se pe actele din 2019. Prin urmare, deși nu este posibil din punct de vedere tehnic să se înghețe fonduri în trecut, este posibil, în schimb, să se valideze înghețarea fondurilor intervenită în trecut prin modificarea situației juridice a persoanei în cauză care prevala la acel moment. În consecință, întrucât confirmă că reclamantul era într-adevăr persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză începând de la 23 august 2011, actele din 2021 au modificat retroactiv situația sa juridică pentru ca aceasta să corespundă celei care permitea deciziei franceze din 12 februarie 2020 să își producă efectele.

- 202 *Secundo*, în duplică și în ședință, Consiliul a afirmat că documentul WK 4069/2019 INIT, care permitea de asemenea susținerea motivelor de includere din actele din 2019, conținea deja fotografiile ale reclamantului care permiteau identificarea în mod clar a acestuia. Prin urmare, în opinia sa, reclamantul făcea deja obiectul unor măsuri restrictive în anul 2019.
- 203 Totuși, afirmația Consiliului potrivit căreia reclamantul făcea deja obiectul unor măsuri restrictive în anul 2019 nu este în concordanță cu împrejurarea că, prin intermediul rectificării din 2019, Consiliul a intenționat să modifice numele arab al persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză pentru ca acesta să corespundă celui din actele din 2011 astfel cum au fost modificate prin actele din noiembrie 2011. Trebuie să se deducă de aici că Consiliul încă mai considera, la momentul adoptării actelor din 2019, că reclamantul, al cărui nume arab era diferit de cel conținut în rectificarea menționată, nu era persoana vizată la punctul respectiv. Aceasta a fost de altfel situația și la momentul adoptării Deciziei 2020/719 și a Regulamentului de punere în aplicare 2020/716 care preiau același nume arab.
- 204 Prin urmare, chiar dacă documentul WK 4069/2019 INIT, care susține motivele de includere din actele din 2019, conținea informații de natură să îl identifice pe reclamant ca fiind persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, nu este mai puțin adevărat că, la momentul adoptării lor și până la adoptarea actelor din 2021, Consiliul a considerat că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Prin adoptarea actelor din 2021, Consiliul a intenționat să își rectifice eroarea, stabilind în mod clar că reclamantul era într-adevăr persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, încă de la 23 august 2011.
- 205 În consecință, Consiliul nu poate pretinde că, lăsând la o parte eroarea pe care a săvârșit-o, este necesar să se considere că reclamantul făcea deja obiectul unor măsuri restrictive înainte de adoptarea actelor din 2021. În plus, o asemenea poziție juridică este în dezacord cu realitatea, întrucât, astfel cum reiese din scrisorile din 2 noiembrie 2011 și din 21 aprilie 2015 ale Secretariatului de Stat pentru Economie din Elveția, prezentate în anexa la cererea introductivă, banca elvețiană la care reclamantul deținea conturi a deblocat fondurile pe care le înghețase în urma adoptării actelor din 2011 și a următoarelor, ținând seama de asigurările pe care le-a primit cu privire la faptul că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.
- 206 În plus, în ședință, Consiliul a arătat că a efectuat o anchetă pentru a obține informații suplimentare cu privire la reclamant după ce a primit scrisoarea din 23 iunie 2020. În această privință, trebuie să se constate că reclamantul a trimis scrisoarea menționată pentru a obține confirmarea din partea Consiliului că el nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Această confirmare era necesară pentru reclamant ca urmare a deciziei franceze din 12 februarie 2020 prin care se solicita băncilor situate în Franța să înghețe fondurile acestuia. Astfel cum reiese din scrisoarea din 12 februarie 2021 și fapt necontestat de părți, Consiliul și-a dat seama de eroarea sa atunci când a obținut informații suplimentare din partea autorităților franceze, aceste informații fiind reproduse în documentul WK 985/2021 INIT.

- 207 Astfel, prin adoptarea actelor din 2021, Consiliul a intenționat să modifice situația juridică a reclamantului care existase până atunci, și anume că nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Prin actele menționate, Consiliul a urmărit să îl identifice cu certitudine pe reclamant ca fiind persoana al cărei nume fusese înscris de la 23 august 2011 la punctul menționat și, prin urmare, a stabilit, începând de la această dată, o legătură între acesta și acțiunile regimului sirian pe care Uniunea a intenționat să o condamne prin adoptarea unui regim de măsuri restrictive.
- 208 În consecință, actele din 2021 au efect retroactiv.
- 209 În al doilea rând, în ceea ce privește actele de menținere din 2022, este necesar să se arate că, astfel cum reiese în esență din considerentul (3) al Deciziei 2022/849, acestea aveau ca obiect, în ceea ce îl privește pe reclamant, numai prelungirea măsurilor restrictive adoptate în privința sa până la 1 iunie 2023.
- 210 În plus, trebuie să se constate că Consiliul a intenționat să clarifice situația persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză pentru a arăta că era vorba într-adevăr despre reclamant numai la momentul adoptării actelor din 2021. Cu alte cuvinte, numai actele menționate sunt cele care introduc o ruptură în poziția pe care a avut-o Consiliul până la acel moment. În schimb, actele de menținere din 2022 urmăresc doar menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză. În acest sens, nu se poate considera că Consiliul a intenționat să corecteze o eroare săvârșită atunci când a adoptat actele menționate.
- 211 Prin urmare, actele de menținere din 2022 nu au efect retroactiv, astfel încât al doilea și al treilea motiv trebuie respinse în ceea ce le privește.

b) Cu privire la încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime

- 212 Trebuie amintit că, în general, principiul securității juridice se opune ca aplicarea în timp a unui act al Uniunii să aibă un punct de plecare stabilit la o dată anterioară publicării, chiar dacă situația poate fi diferită, în mod excepțional, atunci când acest lucru este impus de un scop de interes general și când încrederea legitimă a persoanelor interesate este pe deplin respectată și în măsura în care rezultă cu claritate din dispozițiile, din finalitatea sau din ansamblul normelor Uniunii avute în vedere că trebuie să le fie atribuit un astfel de efect (a se vedea Hotărârea din 19 martie 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 213 Din moment ce tocmai s-a stabilit la punctul 208 de mai sus că din conținutul și din finalitatea actelor din 2021 reiese cu claritate că acestea au efect retroactiv, trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite celelalte două cerințe impuse de jurisprudența citată la punctul 212 de mai sus pentru a admite retroactivitatea actelor Uniunii.
- 214 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, pe de o parte, un scop de interes general impunea retroactivitatea actelor din 2021 și dacă, pe de altă parte, încrederea legitimă a reclamantului a fost pe deplin respectată.

1) Cu privire la existența unui interes general

- 215 În ceea ce privește existența unui interes general de ordine publică, Consiliul se prevalează în esență de faptul că măsurile restrictive urmăresc realizarea unor obiective de interes general, în special cel de a consolida și de a susține drepturile omului și dreptul umanitar internațional. În înscrisurile sale și în ședință, Consiliul a arătat de asemenea că, prin adoptarea actelor din 2021 și prin clarificarea situației reclamantului de dinainte de adoptarea lor, el asigură securitatea juridică.
- 216 În această privință, trebuie amintit că instanța Uniunii a recunoscut că importanța primordială a menținerii păcii și securității internaționale justifică adoptarea de măsuri restrictive (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 2014, Ezz și alții/Consiliul, T-256/11, EU:T:2014:93, punctul 191).
- 217 În plus, așa cum susține de altfel reclamantul, principiul securității juridice impune să fie posibil să se identifice în mod clar cine face și cine nu face obiectul măsurilor restrictive adoptate de Uniune. Orientările Consiliului intitulate „Cele mai bune practici ale Uniunii Europene de aplicare eficientă a măsurilor restrictive” din 4 mai 2018 insistă tocmai asupra importanței acestei cerințe.
- 218 Astfel, numai dacă persoanele și entitățile sunt identificate în mod clar este posibil să se asigure securitatea juridică și un efect util măsurilor restrictive adoptate și, prin urmare, realizarea obiectivelor amintite la punctul 216 de mai sus.
- 219 În asemenea împrejurări și ținând seama de faptul că autoritățile naționale ale statelor membre se întemeiază pe actele adoptate de Consiliu pentru a decide înghețarea fondurilor persoanelor și ale entităților, trebuie să se recunoască faptul că este legitimă și necesară posibilitatea Consiliului de a corecta eroarea pe care a săvârșit-o cu privire la identitatea unei persoane și, prin urmare, de a clarifica situația unei persoane sau a unei entități. Acest lucru contribuie astfel la asigurarea realizării obiectivelor vizate de măsurile restrictive, permițând, pe de o parte, autorităților administrative și terților să știe în mod clar cine este vizat de măsurile restrictive și, pe de altă parte, persoanei sau entității vizate să formuleze o acțiune împotriva actelor care o privesc.

2) Cu privire la existența unei încrederi legitime din partea reclamantului

- 220 În primul rând, trebuie să se sublinieze că, contrar celor susținute de Consiliu, reclamantul invocă încălcarea încrederii sale legitime nu atât pentru faptul că Consiliul a adoptat, prin intermediul actelor din 2021, măsuri restrictive în privința sa, cât pentru faptul că, prin adoptarea actelor din 2021, Consiliul afirmă că el este într-adevăr persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, încă de la adoptarea actelor din 2011.
- 221 În acest sens, reclamantul nu afirmă că Consiliul nu a avut niciodată dreptul să includă numele său pe listele în cauză, ci susține mai degrabă că Consiliul nu putea, după ce a confirmat timp de zece ani că nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, să declare contrariul.
- 222 Astfel, situația reclamantului diferă de cauzele în care s-a pronunțat Hotărârea din 29 noiembrie 2018, National Iranian Tanker Company/Consiliul (C-600/16 P, EU:C:2018:966), și Hotărârea din 3 mai 2016, Iran Insurance/Consiliul (T-63/14, nepublicată, EU:T:2016:264), invocate de Consiliu, în cadrul cărora Curtea și, respectiv, Tribunalul au indicat în esență că anularea de către instanța Uniunii a măsurilor restrictive adoptate de Consiliu în privința unei persoane sau a unei entități nu determină, în beneficiul acestei persoane sau al acestei entități, o încredere legitimă în sensul că Consiliul nu ar putea lua, cu respectarea hotărârii de anulare, o

decizie de reincludere pentru viitor (Hotărârea din 29 noiembrie 2018, National Iranian Tanker Company/Consiliul, C-600/16 P, EU:C:2018:966, punctul 51; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 3 mai 2016, Iran Insurance/Consiliul, T-63/14, nepublicată, EU:T:2016:264, punctele 152 și 153).

- 223 În al doilea rând, părțile au opinii divergente cu privire la aspectul dacă reclamantul poate invoca, în speță, principiul protecției încrederii legitime.
- 224 În timp ce reclamantul, întemeindu-se pe jurisprudența în materie de retragere a actelor administrative, consideră că este beneficiarul unor acte adoptate de Consiliu prin care acesta din urmă a confirmat că el nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză, Consiliul contestă acest lucru și consideră că jurisprudența invocată de reclamant nu este aplicabilă situației de fapt din speță.
- 225 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că principiul protecției încrederii legitime constituie un principiu general al dreptului Uniunii care trebuie respectat de către Consiliu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 decembrie 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, punctele 29 și 30).
- 226 Pe de altă parte, din jurisprudența amintită la punctul 212 de mai sus reiese că respectarea încrederii legitime constituie una dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca un act al Uniunii să poată avea efect retroactiv, cu respectarea principiului securității juridice.
- 227 În sfârșit, potrivit jurisprudenței, condițiile jurisprudențiale privind existența unor asigurări precise, necondiționate și concordante pentru a stabili existența unei încrederi legitime nu vizează decât situația în care se află un particular atunci când îi este aplicat un act cu efect imediat, iar nu cu efect retroactiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 noiembrie 2010, OAPI/Simões Dos Santos, T-260/09 P, EU:T:2010:461, punctul 64). Acest lucru se justifică prin faptul că, întrucât retroactivitatea unui act al Uniunii nu este admisă decât în mod excepțional, nu se poate impune unui particular să facă dovada că a primit asigurări că situația sa juridică nu va fi modificată retroactiv.
- 228 În consecință, contrar celor susținute de Consiliu, nu este necesar ca reclamantul să fi fost destinatarul unor acte constitutive de drepturi subiective pentru ca acesta să poată invoca protecția încrederii sale legitime.
- 229 Pentru a-și susține poziția, Consiliul nu se poate întemeia pe Hotărârea din 14 septembrie 2017, Petrea (C-184/16, EU:C:2017:684, punctul 31 și următoarele), și pe Concluziile avocatului general Szpunar prezentate în cauza Petrea (C-184/16, EU:C:2017:324, punctul 61 și următoarele).
- 230 În această cauză, Curtea a fost sesizată cu o cerere preliminară prin care se urmărea să se stabilească dacă revocarea unui certificat de înregistrare prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, și rectificări în JO 2004, L 229, p. 35, și în JO 2005, L 197, p. 34, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56) putea încălca principiul protecției încrederii legitime a persoanei care a primit un astfel de certificat.

- 231 În esență, confirmând poziția avocatului general Szpunar, Curtea a considerat că un act declarativ precum certificatul de înregistrare nu poate constitui, în sine, temeiul încrederii legitime a persoanei interesate în dreptul său de ședere pe teritoriul statului membru în cauză (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Petrea, C-184/16, EU:C:2017:684, punctul 35).
- 232 Prin analogie, Consiliul consideră că informațiile referitoare la identitatea persoanei vizate de includerea pe listele în cauză nu au decât o valoare declarativă și, ca atare, nu pot crea drepturi subiective.
- 233 Astfel, Consiliul pleacă de la premisa eronată că, pentru a se aplica, principiul protecției încrederii legitime ar necesita întotdeauna adoptarea unor acte constitutive de drepturi subiective. Or, această condiție nu reiese din jurisprudență și în special din Hotărârea din 14 septembrie 2017, Petrea (C-184/16, EU:C:2017:684). Astfel, deși Curtea arată în această hotărâre că, în sine, certificatul de înregistrare nu poate constitui temeiul unei încrederi legitime a persoanei interesate din moment ce este vorba despre un act declarativ, trebuie să se constate că aceasta adaugă, la punctul 36 din hotărârea menționată, că, pe de altă parte, în cauza principală, niciuna dintre împrejurările descrise în decizia de trimitere nu permite să se considere că autoritățile competente ar fi determinat persoana interesată să nutrească speranțe cu privire la dreptul de ședere ca urmare a unor asigurări precise pe care i le-ar fi oferit. Prin urmare, rezultă că, departe de a înlătura posibilitatea ca persoana interesată să fi putut primi, sub orice formă, asigurări din partea autorităților competente de natură să o determine să nutrească anumite speranțe, Curtea a admis o asemenea posibilitate și a verificat dacă aceasta se realiza în speță.
- 234 În al treilea rând, trebuie, așadar, să se verifice dacă Consiliul a respectat încrederea legitimă a reclamantului.
- 235 În această privință, trebuie să se deducă din jurisprudența citată la punctul 227 de mai sus că nu îi revine reclamantului sarcina de a demonstra că a primit asigurări precise, necondiționate și concordante de natură să stabilească existența unei încrederi legitime din partea sa în sensul că Consiliul nu va adopta acte cu efect retroactiv, ci este de competența instanței să verifice dacă actele din 2021 au fost adoptate cu respectarea încrederii legitime a reclamantului.
- 236 Această analiză impune să se țină seama de toate împrejurărilor cauzei.
- 237 Or, din scrisorile din 28 octombrie 2011, din 15 noiembrie 2011 și din 6 mai 2013 trimise reprezentanților reclamantului de Consiliu și din excepția de inadmisibilitate depusă de Consiliu în cadrul cauzei în care s-a pronunțat Ordonanța din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), reiese că Consiliul a afirmat, fără rezerve, că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Această afirmație a fost confirmată prin adoptarea actelor din noiembrie 2011, precum și a rectificărilor din 2013 (a se vedea punctul 24 de mai sus) și din 2019. Trebuie să se sublinieze în această privință că Consiliul nu a solicitat niciodată reprezentanților reclamantului mai multe informații de identificare care îl privesc și că acesta nu susține că reclamantul i-a ascuns informații. Cu alte cuvinte, până la trimiterea scrisorii din 12 februarie 2021, Consiliul nu a exprimat nicio îndoială cu privire la faptul că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.
- 238 Prin urmare, Consiliul i-a comunicat reclamantului în mai multe rânduri că el nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.

- 239 În această privință, Consiliul încearcă să susțină că orice concluzie cu privire la identitatea unei persoane vizate de măsuri restrictive are doar valoare declarativă și urmărește să stabilească o analogie între prezenta situație și cea din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 25 ianuarie 2017, *Almaz-Antey Air and Space Defence/Consiliul* (T-255/15, nepublicată, EU:T:2017:25, punctele 38 și 39). Totuși, în această din urmă cauză, Tribunalul trebuia să se pronunțe cu privire la admisibilitatea cererilor de adaptare a concluziilor depuse de reclamant în privința unei scrisori trimise de Consiliu prin care acesta arăta că își confirmă punctul de vedere cu privire la faptul că reclamantul continua să îndeplinească criteriile prevăzute în Decizia 2014/145/PESC din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 16) și de Regulamentul (UE) nr. 269/2014 din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 6), și că măsurile restrictive trebuiau menținute în privința sa. Acesta a respins ca inadmisibile cererile de adaptare menționate, constatând că scrisoarea despre care era vorba nu făcea decât să confirme aprecierea Consiliului și nu avea ca obiect nici înlocuirea, nici modificarea motivelor de includere care figurează în Decizia (PESC) 2015/432 din 13 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO 2015, L 70, p. 47), care prelungește măsurile restrictive în cauză până la 15 septembrie 2015, și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/427 din 13 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2015, L 70, p. 1).
- 240 Or, în speță, reclamantul nu urmărește să obțină anularea scrisorilor care i-au fost trimise de Consiliu, ci le invocă pentru a demonstra că Consiliul l-a determinat să nutrească încrederea legitimă că această instituție nu îl considera ca fiind persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Astfel, chiar dacă se consideră că scrisorile menționate nu ar face decât să confirme diferitele acte adoptate de Consiliu, nu este mai puțin adevărat că acestea au contribuit, împreună cu actele menționate, la determinarea reclamantului să nutrească speranța întemeiată că el nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză. Astfel, având în vedere cumulul acestor scrisori, care confirmă sau anunță actele adoptate de Consiliu, și caracterul excepțional al retroactivității actelor Uniunii, reclamantul se putea aștepta în mod legitim să nu fie asociat în mod retroactiv cu persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.
- 241 Din cele ce precedă rezultă că Consiliul nu a respectat încrederea legitimă a reclamantului atunci când a adoptat în privința sa măsuri restrictive cu efect retroactiv.
- 242 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de celelalte argumente ale Consiliului.
- 243 În primul rând, Consiliul consideră că orice concluzie cu privire la identitatea unei persoane vizate de o includere se întemeiază pe elementele de fapt conținute în dosar care îi permit acestuia și autorităților care pun în aplicare măsuri restrictive să identifice persoana vizată de o includere. Cu alte cuvinte, potrivit Consiliului, poziția sa cu privire la identitatea unei persoane se poate schimba având în vedere informațiile pe care le deține.
- 244 Desigur, pe de o parte, se admite că Consiliul poate stabili identitatea persoanelor și a entităților în privința cărora adoptă măsuri restrictive corespunzător cerințelor legale (a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2016, *Tri Ocean Energy/Consiliul*, T-719/14, nepublicată, EU:T:2016:458, punctul 30 și jurisprudența citată). Astfel, instanța Uniunii a ținut seama de dificultatea de a obține probe mai precise într-un stat aflat în situație de război civil și care are un regim de natură

autoritară. În asemenea împrejurări, trebuie să se admită posibilitatea Consiliului de a-și schimba opinia în ceea ce privește identitatea unei persoane sau a unei entități în funcție de elementele de probă aflate la dispoziția sa.

- 245 Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 219 de mai sus, trebuie să se recunoască posibilitatea Consiliului de a corecta eroarea pe care a săvârșit-o cu privire la identitatea unei persoane și, prin urmare, să i se permită să clarifice situația unei persoane sau a unei entități.
- 246 Totuși, dreptul recunoscut Consiliului la punctul 219 de mai sus este însoțit de limite, și anume respectarea principiului protecției încrederii legitime, limite care trebuie respectate cu atât mai mult cu cât consecințele asupra situației juridice a persoanelor și a entităților vizate de măsuri restrictive nu sunt neglijabile.
- 247 În acest sens, trebuie amintit de altfel că, potrivit jurisprudenței, chiar dacă măsurile restrictive nu constituie o sancțiune penală, revine Consiliului, conform jurisprudenței amintite la punctele 70 și 71 de mai sus, sarcina de a stabili corespunzător cerințelor legale identitatea persoanelor și a entităților în privința cărora adoptă măsuri restrictive. Acest lucru este important în măsura în care, în materie de măsuri restrictive, identificarea corespunzător cerințelor legale de către Consiliu a destinatarilor actelor constituie o condiție prealabilă includerii lor și examinării concrete a faptelor în litigiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2020, Haikal/Consiliul, T-189/19, nepublicată, EU:T:2020:607, punctul 102).
- 248 Pe de altă parte, acest tip de erori ar trebui să rămână cât mai limitat posibil, în caz contrar existând riscul de a submina efectul util al măsurilor restrictive și de a compromite obiectivul regimului juridic instituit de Uniune, și anume exercitarea unei presiuni asupra regimului sirian prin împiedicarea finanțării sale.
- 249 Astfel, deși Consiliul are dreptul de a corecta retroactiv o eroare pe care a săvârșit-o în identificarea unei persoane vizate de măsuri restrictive, acesta nu poate acționa fără respectarea principiului protecției încrederii legitime. Prin urmare, argumentul său trebuie respins.
- 250 În al doilea rând, Consiliul menționează că concepția sa eronată privind identitatea persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză nu se întemeiează pe o lipsă de informații cu privire la identitatea acestei persoane, ci se datora mai degrabă lipsei de informații cu privire la identitatea reclamantului.
- 251 Totuși, chiar dacă se admite argumentul Consiliului, acesta din urmă nu menționează nicio scrisoare trimisă reprezentanților reclamantului pentru a clarifica situația. Or, ținând seama de faptul că, în speță, fondurile reclamantului fuseseră înghețate temporar în anul 2011 și din nou în anul 2015 de o bancă elvețiană, astfel cum s-a amintit la punctul 205 de mai sus, Consiliul ar fi trebuit deja să pună în aplicare mijloacele aflate la dispoziția sa la acel moment pentru a clarifica situația dacă ar fi considerat că nu are suficiente informații cu privire la identitatea reclamantului. În cele din urmă, Consiliul a încercat să obțină mai multe informații abia atunci când a primit scrisoarea din 23 iunie 2020 prin care era informat că ministrul francez al economiei și finanțelor a adoptat decizia franceză din 12 februarie 2020 în vederea înghețării fondurilor deținute de reclamant în Franța.
- 252 De altfel, având în vedere adoptarea acestei decizii de către autoritățile franceze, Consiliul nu poate susține în mod valabil că eroarea pe care a săvârșit-o ar fi fost favorabilă reclamantului, în măsura în care nicio măsură restrictivă nu și-ar fi produs efectele până la adoptarea actelor din

2021. Astfel, nu numai că acest lucru este parțial inexact, întrucât autoritățile franceze au înghețat efectiv fondurile pe care reclamantul le deținea în Franța întemeindu-se pe actele din 2019, dar, mai ales, eroarea săvârșită de Consiliu și care a întreținut încrederea legitimă a reclamantului că el nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză l-a determinat pe acesta să nu introducă, în perioada de zece ani care a precedat adoptarea actelor din 2021, acțiuni pentru a obține anularea diferitor acte prin care a fost inclus și menținut numele său. De altfel, posibilitatea ca reclamantul să fi introdus acțiuni dacă ar fi știut că este vizat de actele anterioare celor din 2021 nu este în speță pur ipotetică din moment ce reclamantul a introdus o acțiune împotriva actelor din 2011 și s-a adresat în mod regulat Consiliului pentru a obține confirmarea că nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.

253 Prin urmare, argumentul Consiliului trebuie respins.

254 În consecință, trebuie să se recunoască încălcarea încrederii legitime a reclamantului, precum și încălcarea principiului securității juridice și, prin urmare, să se admită al doilea și al treilea motiv.

E. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea autorității de lucru judecat

255 Reclamantul susține în esență că problema identității persoanei vizate la punctul 36 din listele în cauză a fost soluționată prin Ordonanța din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266). În plus, acesta arată că Tribunalul a pronunțat această hotărâre la cererea expresă a Consiliului, în condițiile în care sesizase Tribunalul pentru a se preciza, față de terți, că nu făcea obiectul unor măsuri restrictive. În opinia sa, Consiliul nu poate repune în discuție adoptarea actelor atacate.

256 Consiliul apreciază că autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri a instanței Uniunii de respingere a unei acțiuni anterioare poate împiedica numai admisibilitatea unei a doua acțiuni. Prin urmare, argumentele reclamantului referitoare la autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri privind admisibilitatea în cadrul procedurii inițiate în anul 2011, prin intermediul cărora el urmărește să împiedice Tribunalul să examineze prezenta cauză pe fond, ar trebui respinse.

257 Trebuie amintită importanța pe care o deține atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinea juridice naționale principiul autorității de lucru judecat. Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca hotărârile judecătorești rămase definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare a acestor căi de atac să nu mai poată fi contestate (Hotărârea din 30 septembrie 2003, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, punctul 38).

258 Obiectivul principal urmărit este de a evita situația în care hotărâri contrare sau chiar incompatibile în ceea ce privește efectele lor coexistă în ordinea juridică a Uniunii. Acesta este motivul pentru care o acțiune este inadmisibilă în temeiul autorității de lucru judecat a unei hotărâri anterioare prin care s-a soluționat o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și întemeiată pe aceeași cauză (Hotărârea din 19 septembrie 1985, Hoogovens Groep/Comisia, 172/83 și 226/83, EU:C:1985:355, punctul 9, Hotărârea din 5 iunie 1996, NMB France și alții/Comisia, T-162/94, EU:T:1996:71, punctul 37, și Hotărârea din 25 iunie 2010, Imperial Chemical Industries/Comisia, T-66/01, EU:T:2010:255, punctul 197).

259 În acest sens, autoritatea de lucru judecat privește nu doar dispozitivul hotărârii judecătorești, ci și motivele care au condus la aceasta și care constituie susținerea necesară a dispozitivului, în sensul că sunt indispensabile pentru a determina sensul exact a ceea ce s-a judecat în dispozitiv (a se

vedea în acest sens Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 81, și Hotărârea din 1 iulie 2009, ThyssenKrupp Stainless/Comisia, T-24/07, EU:T:2009:236, punctele 113 și 140).

- 260 În speță, părțile au opinii divergente cu privire la domeniul de aplicare care trebuie atribuit autorității de lucru judecat a Ordonanței din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266).
- 261 Trebuie să se arate că, în speță, nu este vorba despre stabilirea inadmisibilității unei acțiuni introduse împotriva unor acte a căror legalitate a fost, în parte sau în întregime, examinată de Tribunal, ci despre aspectul dacă Consiliul era obligat să respecte Ordonanța din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), atunci când a adoptat actele atacate.
- 262 În această privință, astfel cum s-a amintit la punctul 58 de mai sus, prezenta acțiune nu are ca obiect anularea actelor din 2011, ci numai anularea actelor atacate, adoptate la 6 mai 2021 și la 30 mai 2022.
- 263 Totuși, din moment ce actele din 2021 au efect retroactiv, iar actele de menținere din 2022 continuă să indice că data includerii inițiale a numelui reclamantului pe listele în cauză este 23 august 2011, apare o contradicție, întrucât, pe de o parte, există o hotărâre judecătorească rămasă definitivă prin care se recunoaște că reclamantul nu este persoana vizată de actele din 2011 și, pe de altă parte, actele Consiliului adoptate ulterior indică contrariul.
- 264 Or, prin faptul că afirmă, în actele atacate, că reclamantul era vizat de actele din 2011, Consiliul încalcă principiul autorității de lucru judecat a Ordonanței din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266). Prin urmare, procedând astfel, el face să coexiste în ordinea juridică a Uniunii o decizie și acte care sunt contrare sau chiar incompatibile în ceea ce privește efectele lor.
- 265 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție prin argumentația Consiliului, în susținerea căreia el invocă Hotărârea din 13 februarie 2003, Meyer/Comisia (T-333/01, EU:T:2003:32).
- 266 Din cuprinsul punctelor 25 și 27 din Hotărârea din 13 februarie 2003, Meyer/Comisia (T-333/01, EU:T:2003:32), reiese că Tribunalul a considerat că, în cadrul cauzei în care s-a pronunțat Ordonanța din 10 aprilie 2000, Meyer/Comisia și BEI (T-361/99, EU:T:2000:107), întrucât nu a tratat fondul cauzei, el nu a soluționat niciun aspect de fapt sau de drept pe care ar putea fi obligat să îl respecte în cadrul procedurii în discuție, astfel încât argumentul întemeiat pe autoritatea de lucru judecat trebuia respins.
- 267 Consiliul deduce de aici că, în mod analog, ar trebui să nu se ia în considerare Ordonanța din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), întrucât aceasta a tratat numai admisibilitatea acțiunii introduse de reclamant împotriva actelor din 2011.
- 268 Or, simpla împrejurare că problema identității reclamantului a fost soluționată în cadrul examinării admisibilității acțiunii, iar nu în cel al fondului, nu este relevantă. Astfel, în cadrul aprecierii autorității de lucru judecat a unei hotărâri a instanței Uniunii contează numai aspectul dacă Tribunalul a dat un răspuns definitiv la o problemă determinată. Prin urmare, autoritatea de lucru judecat a Ordonanței din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), nu poate fi înlăturată pentru simplul motiv că este vorba despre o ordonanță de inadmisibilitate.

- 269 În schimb, trebuie remarcat că Consiliul nu a încălcat autoritatea de lucru judecat a Ordonanței din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), decât în ceea ce privește actele din 2011. Astfel, numai în privința acestor acte Tribunalul a statuat că reclamantul nu era persoana vizată la punctul 36 din listele în cauză.
- 270 Or, trebuie amintit că, astfel cum susține în mod întemeiat Consiliul, principiul autorității de lucru judecat nu poate fi extins astfel încât o ordonanță să rezolve probleme referitoare la un alt ansamblu de acte juridice, adoptate pe baza altor elemente de probă și care privesc acte de bază diferite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 noiembrie 2018, Bank Tejarat/Consiliul, C-248/17 P, EU:C:2018:967, punctul 76, și Hotărârea din 23 septembrie 2020, Kaddour/Consiliul, T-510/18, EU:T:2020:436, punctul 92).
- 271 În consecință, reclamantul nu poate susține în mod întemeiat că actele atacate au fost adoptate cu încălcarea principiului autorității de lucru judecat, în afara actelor din 2011.
- 272 În această privință, deși este adevărat, astfel cum susține reclamantul, că problema identității unei persoane nu poate, în principiu, să aibă decât un singur răspuns și nu se poate schimba în timp, trebuie amintit, astfel cum s-a menționat la punctul 244 de mai sus, că, în materie de măsuri restrictive împotriva Siriei, Consiliul poate stabili identitatea persoanelor și a entităților în privința cărora adoptă măsuri restrictive corespunzător cerințelor legale. În plus, din moment ce s-a stabilit, la punctul 219 de mai sus, că Consiliul avea posibilitatea de a corecta eroarea pe care a săvârșit-o în privința identității unei persoane, trebuie să se confirme că autoritatea de lucru judecat a Ordonanței din 24 mai 2012, Assaad/Consiliul (T-550/11, nepublicată, EU:T:2012:266), nu poate fi extinsă la acte susținute de elemente de probă care nu se aflau în posesia Consiliului la momentul adoptării actelor din 2011.
- 273 Având în vedere cele de ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al cincilea motiv este admis în măsura în care actele atacate stabilesc că reclamantul era vizat de actele din 2011.
- 274 Întrucât primul, al doilea și al treilea motiv sunt, pe de altă parte, admise, trebuie să se anuleze actele atacate, fără a fi nevoie să se analizeze al patrulea motiv, întemeiat pe „abuzul de putere”.

F. Cu privire la efectele în timp ale anulării actelor atacate

- 275 Consiliul a solicitat, în cadrul celui de al treilea capăt de cerere, ca, în ipoteza în care Tribunalul ar anula actele atacate în ceea ce îl privește pe reclamant, acesta să dispună și menținerea efectelor Deciziei 2022/849 în ceea ce îl privește pe reclamant până când anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare 2022/840 produce efecte.
- 276 Mai întâi, în ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare 2022/840, trebuie amintit că, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, deciziile Tribunalului care anulează un regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului de recurs menționat la articolul 56 primul paragraf din statutul indicat sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia.
- 277 În aceste împrejurări, în lipsa unui recurs, Consiliul dispune de un termen de două luni, prelungit cu termenul de zece zile prevăzut pentru considerente de distanță, începând de la notificarea prezentei hotărâri pentru a remedia încălcările constatate, adoptând, dacă este cazul, noi măsuri restrictive în privința reclamantului.

- 278 În schimb, în ceea ce privește Decizia 2022/849, trebuie să se constate că, în principiu, anularea acesteia ar trebui să determine dispariția includerii numelui reclamantului de pe lista care figurează în anexa I la Decizia 2013/255.
- 279 Însă, existența unei diferențe între data de la care produce efecte anularea Regulamentului de punere în aplicare 2022/840 și cea a Deciziei 2022/849 ar putea aduce o atingere gravă securității juridice, întrucât aceste două acte stabilesc măsuri identice cu privire la reclamant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 septembrie 2022, LAICO/Consiliul, T-627/20, nepublicată, EU:T:2022:590, punctul 106).
- 280 Rezultă că efectele Deciziei 2022/849 trebuie să fie menținute în privința reclamantului până la data expirării termenului de recurs sau, în cazul în care în acest termen se introduce un recurs, până la eventuala respingere a recursului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 281 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 282 În speță, întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantului.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (PESC) 2021/751 a Consiliului din 6 mai 2021 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/743 al Consiliului din 6 mai 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, Decizia (PESC) 2022/849 a Consiliului din 30 mai 2022 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/840 al Consiliului din 30 mai 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care îl privesc pe domnul Nizar Assaad.**
- 2) Menține efectele Deciziei 2022/849 în privința domnului Nizar Assaad până la data expirării termenului de recurs sau, în cazul în care în acest termen se introduce un recurs, până la eventuala respingere a recursului.**
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 martie 2023.

Semnături

Cuprins

I.	Istoricul litigiului și situația de fapt ulterioară introducerii acțiunii	2
II.	Concluziile părților	7
III.	În drept	8
	A. Cu privire la obiectul și la întinderea prezentei acțiuni	8
	B. Cu privire la admisibilitatea elementelor de probă prezentate de reclamant în cadrul replicii	9
	C. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori de apreciere	10
	1. Considerații introductive	10
	2. Cu privire la motivele de includere și la stabilirea criteriilor de includere	11
	3. Cu privire la elementele de probă	12
	4. Cu privire la fiabilitatea și la relevanța elementelor de probă	14
	5. Cu privire la motivele de includere	16
	a) Cu privire la statutul de om de afaceri important care acționează în Siria	16
	1) Cu privire la interesele economice ale reclamantului	16
	2) Cu privire la posturile reclamantului în anumite organisme legate de comerț	21
	3) Concluzie cu privire la statutul reclamantului de om de afaceri important care acționează în Siria	22
	b) Cu privire la legăturile cu membrii familiilor Assad și Makhlouf	22
	1) Cu privire la legăturile cu membrii familiei Makhlouf	22
	2) Cu privire la legăturile reclamantului cu membrii familiei Assad	24
	3) Concluzie cu privire la legăturile reclamantului cu membrii familiilor Makhlouf și Assad	26
	c) Cu privire la asocierea cu regimul sirian	26
	6. Concluzie cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori de apreciere	28
	D. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, și cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice	28
	1. Cu privire la admisibilitatea celui de al treilea motiv	29

2. Cu privire la temeinicia celui de al doilea și a celui de al treilea motiv	30
a) Cu privire la retroactivitatea actelor atacate	30
b) Cu privire la încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime	33
1) Cu privire la existența unui interes general	34
2) Cu privire la existența unei încrederi legitime din partea reclamantului	34
E. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea autorității de lucru judecat	39
F. Cu privire la efectele în timp ale anulării actelor atacate	41
Cu privire la cheltuielile de judecată	42